

JUBILEUMSNUMMER • OPPL. 6 416 000

den

NORSK FØRSTEUTGAVE

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

50
ÅR

Hvor vi har vært
Hvor vi er på vei

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgpris. Bladet utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag er hjertelig velkommen. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkommen som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Bankgiro 7082.05.12624; postgiro 2 29 69 78; *Sverige*: Bankgiro 5856-15 419 03; *Danmark*: Bankgiro 3258-136209. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGER OG UTGIVER:
HERBERT W. ARMSTRONG

SJEFREDAKTØR:
HERMAN L. HOEH

ANSVARLIG REDAKTØR:
DEXTER H. FAULKNER

STEDFORTREDENDE SJEFREDAKTØR:
RAYMOND F. MCNAIR

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:
GENE H. HOGBERG

FASTE MEDARBEIDERE:
RONALD D. KELLY, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHROEDER, JOHN R. SCHROEDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMP

REDAKSJON:
SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:
DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
JOHN HALFORD, SIDNEY M. HEGVOLD,
KENNETH C. HERRMANN, ROD MATTHEWS,
L. LEROY NEFF, RICHARD PAIGE,
PATRICK A. PARNELL, RICHARD J. RICE,
RICHARD H. SEDLIACIK, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIFT-KORREKTUR:
PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:
EILEEN DENNIS, CHERYL EBELING,
WILLIAM FLAMAN, WERNER JEBENS,
JANICE ROEMER, WENDY STYER, RON TOTL,
AGNES YOUNGBLOOD

GRAFIKK:
RANDALL COLE;
Stab: MATTHEW FAULKNER, L. GREG SMITH
Design-konsulent: GREG S. SMITH

FOTOREDAKSJON:
Ansvarshavende: WARREN WATSON;
Stab: G. A. BELLUCHE JR.,
KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,
HAL FINCH, ALFRED HENNIG,
ELIZABETH RUCKER, KIM STONE
Fotoarkiv: VERONICA TAYLOR

UTGIVELSE:
Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT;
Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS;
Produksjonssjef: RON TAYLOR;
Internasjonale koordinatører:
JEANNETTE ANDERSON, VAL BROWN,
BOB MILLER;
Opplagsansvarlig: BOYD LEESON;
Opplagsassistent: CAROL RIEMEN;
Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:
L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGIVER:
BRITISK: JOHN ROSS SCHROEDER;
FRANSK: DIBAR APARTIAN;
HOLLANDSK: JOHAN WILMS;
ITALIENSK: CARN CATHERWOOD;
NORSK: ROY ØSTENSEN;
SPANSK: DON WALLS;
TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:
AUSTRALIA: ROBERT MORTON;
CANADA: COLIN ADAIR;
ENGLAND: FRANK BROWN;
FILIPPINENE: GUY AMES;
LATIN-AMERIKA: LEON WALKER;
NEDERLAND: BRAM DE BREE;
NEW ZEALAND: PETER NATHAN;
PUERTO RICO: STAN BASS;
SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY
SVEITS: BERNARD ANDRIST;
VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 1 NR. 1

FØRSTEUTGAVE

ARTIKLER

- 3 En verden i fangenskap
- 5 Hvor vi har vært!
- 11 Et kritisk halvsekel for religionen
- 12 Over 50 år med den nye moral — Hvor har den ført oss hen?
- 15 Forurensning: Hvorfor vi ikke vinne kampen
- 16 Et halvt århundre med teknologi — hva har vi høstet?
- 19 Været i kaos — Kommer tørketidene tilbake?
- 38 Hvor vi er på vei!
- 44 Dette er "de siste tider"!
- 46 Ja! Bedre tider er på vei!

FASTE RUBRIKKER

- 1 Personlig fra Herbert W. Armstrong
- 22 Internasjonalt utsyn
- 49 Brev til redaktøren

OMSLAGSBILDET

Første nummer av *The Plain Truth (Den Enkle Sannhet)* kom ut i februar 1934. For våre engelskspråklige lesere er dette følgelig vårt 50-årsjubileum. Et år under den store depresjonen i 30-årene ble bladet ikke utgitt, og dette nummeret tilhører derfor årgang 49 istedenfor årgang 50. Den tyske utgaven ble startet i august 1961 og den franske i juni 1963. Den spanske og hollandske utgaven er utgitt siden 1968, mens den italienske utgaven ble startet i juli 1982. Dette er første nummer av den norske utgaven, og vi ønsker den derfor hjertelig velkommen.

Den Enkle Sannhet (The Plain Truth) blir også utgitt på engelsk, fransk, hollandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1984 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, Oslo 2
Danmark: Postboks 211, 8100 Århus C
Sverige: Box 5380, 102 46 Stockholm

Andre utgaver av *The Plain Truth*:
Engelsk: *The Plain Truth*, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811
Fransk: *La Pure Vérité*, B. P. 64, 75662 Paris CEDEX 14, Frankrike
Hollandsk: *De Echte Waarheid*, Ambassador College, Postbus 333, Utrecht, Nederland. Tlf. 030-317117
Italiensk: *La Pura Verità*, Castella Postale 10349, I-00144 Roma EUR, Italia
Spansk: *La Pura Verdad*, Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania
Tysk: *Klar & Wahr*, Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Andre *Plain Truth*-adresser:
USA: 300 W. Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 1-800-423-4444
Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-1242
Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia
New Zealand og Stillehavsoyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand
Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra
Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi
Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State
Syd-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000
Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare
Filippinene: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F., Mexico
Karibiske hav: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med den nye adressen.

Menneskelivets ENESTE sanne verdi

For femti år siden, i første nummer av Den Enkle Sannhet, kunne jeg ikke ha skrevet denne lederen. Dengang forsto jeg ikke hva menneskelivets eneste sanne verdi er. Men dette bladet ble født som et tidsskrift til forståelse. Heldigvis har vi fått større kunnskap og forståelse samtidig som denne publikasjonen har fått større opplag og innflytelse.

Det er mitt håp at det jeg her skriver i mitt 92. år for vårt femtiårs jubileumsnummer, kan hjelpe mange av våre millioner lesere til større forståelse i disse tunge og vanskelige tider.

Jeg er sikker på at mitt personlige budskap vil irritere noen, forhåpentlig interessere mange, og gi iallfall noen få ny forståelse.

Filosofen og humanisten taler høystemt om menneskeverdet som om det i seg selv skulle være den høyeste verdi. De snakker om guddommen i deg, og om at du skal utnytte de iboende skjulte ressurser hos deg selv. De lærer at du må stole på deg selv.

I sin selvtilfredshet hverken kjenner de til eller er klar over de SANNE VERDIER, og menneskets ufattelige, men virkelige muligheter.

Menneskelivet er på den ene side uendelig mye mindre verd enn de tror, og har på den annen side uendelig mye større muligheter enn de aner.

Virkelig sannhet må åpenbares. Ellers vil den forbli et

mysterium, fullstendig ukjent for de villedte og forfengelige intellektuelle. I sin bønn sa Jesus: "Jeg priser deg, Far, fordi du har skjult dette for kloke og forstandige menn, men åpenbart det for enfoldige."

Hva er den virkelige sannhet om menneskeverdet? Hva er et menneskeliv virkelig verdt? Det er grovt overvurdert i seg selv, og likevel forbløffende undervurdert når det gjelder ressurser og muligheter. Sannheten er virkelig overveldende.

Se på et søtt, uskyldig spebarn som bare er noen få timer gammelt, eller på en 80-åring som har levd et rikt liv, og spør så deg selv: "Hvor verdifulle er disse to menneskeliv?" — et som nettopp begynner, og et som nesten er avsluttet? Kunne du gi rett svar?

La oss forstå dette! Nettopp her er vi ved det vanskelige punkt. Nettopp her sporer verdens høyt utdannede av. Vitenskapen og den høyere utdanning idag går nesten uten unntak ut fra at bare materien finnes. De benekter at det finnes noe vi kaller ånd. Og det betyr at de forneker at Gud eksisterer, enten de vil innrømme det eller ikke.

Går vi til den moderne hjerneforskning, får vi vite at den menneskelige hjerne utfører mange funksjoner som er umulige for en dyrehjerne, og likevel er det faktisk ingen vesentlig forskjell i fysisk henseende. Et dyr kan ikke tenke, resonnere, studere eller treffe avgjørelser som ikke er basert på instinkt. Det kan ikke vite hva mennesket vet. Det har ikke holdninger som beror på dømmekraft, klokskap, kjærlighet, vennlighet eller samarbeide — og kjenner heller ikke til konkurranse, sammensvergelse, misunnelse, sjalusi eller bitterhet. Det har ikke sans for musikk, kunst eller litteratur. Likevel påstår vitenskapen og den høyere utdanning at menneskets intelligens er rent fysisk!

Jeg måtte BEVISE for meg selv med min sunne fornuft at Gud eksisterer, og at han faktisk er mer VIRKELIG enn materien. Jeg måtte BEVISE at vår hellige Bibel faktisk er Guds egne, myndige ord som han bruker for å meddele seg til menneskene og åpenbare sannheter som de ellers ikke kunne få adgang til. Og jeg fant en HENSIKT, PLAN og MENING som er skjult for de selvbestaltede lærde. Jeg fikk åpenbart grunnen til at ondene i vår fremgangsrike verden bare øker.

Kan et menneske, som er blitt formet, skapt og gitt liv, si til sin Skaper: "HVORFOR har du skapt meg slik — og i hvilken HENSIKT?" Og kan han veilede sin Skaper? Burde ikke mennesket heller åpne sitt sinn og

lytte når Skaperen åpenbarer for ham selve grunnen til at han er til?

Skaperen åpenbarer for oss og rettleder oss i en bok som er skrevet i kode — Den hellige bibel. Dens dype budskap åpnes for menneskelig forståelse ved at Den Hellige Ånd er tilstede og bor i oss, ved at den trenger inn i et menneskesinn som har overgitt seg og fullstendig underkastet seg åpenbaringen i tro og lydighet. For et slikt sinn blir SANNHETEN gjort klar — og ubeskrivelig herlig.

Den sanne verdi til et menneskeliv ligger derfor helt og holdent i menneskets ånd koblet sammen med den menneskelige hjerne. Det må straks slås fast at selv de mest velutdannede psykologer ikke har oppdaget denne ånden, skjønt den er selve kjernen i menneskets *sinn*.

I motsetning til humanistenes feilaktige lære åpenbarer Bibelen, Skaperens bok, for oss at mennesket ble skapt av støvet på bakken, og at dette støvet ble til en dødelig sjel — som hos alle virveldyr. Menneskene har fortsatt å godta historiens første løgn — den Satan fortalte vår stammor Eva — at mennesket er udødelig, og derfor ikke kan dø.

Sjelen er bare et pustende dyr. Bibelsk er alle dyr kalt “sjeler” i norsk oversettelse. Men det er en menneskelig ånd i den menneskelige sjel.

Denne menneskelige ånd gir ikke mennesket liv. Som for alle virveldyr kommer livet i mennesket av blodløpet, og blodet blir tilført oksygen når vi puster inn luft. Men Gud åpenbarer for oss at det er en ånd i alle mennesker. Dyrene har ikke denne ånden. Menneskeånden gir menneskehjernen intellekt, evnen til å erverve kunnskaper, tenke, resonnere, ta avgjørelser og utvikle gode eller dårlige vaner.

Fysisk er menneskehjernen og dyrehjernen like. Menneskesinnets overlegenhet skyldes ikke en overlegen hjerne, men det at det finnes en menneskelig ånd i denne hjernen. Dyrehjernen er forsynt med instinkt, ikke intellekt.

Dette kan virke rart og sjokkerende, fordi det er en ny dimensjon i vår viten som ingen til nå har lært oss. Men menneskelivets virkelige verdi ligger utelukkende i menneskeånden, idet den samarbeider med menneskehjernen.

Gud skapte mennesket av støv, av materie, men han skapte det i sitt bilde, når det gjelder form og utseende.

Men mennesket og det ville dyr puster inn den samme luft som gir den samme kilde til liv. De lider samme død. Mennesket har en tilværelse som et dyrs, men er skapt i Guds bilde og har en menneskeånd i hjernen.

Mennesket ble skapt for å ha et forhold til sin Skaper. Derfor ble det formet i Skaperens bilde, og kontakten og forholdet ble gjort mulig fordi mennesket hadde en ånd.

Men skapelsen var ikke helt fullført. Mentalt og åndelig var mennesket bare “halvt tilstede”. I tillegg måtte Guds Ånd forene seg med dets egen ånd og dermed la ham bli unnfanget som Guds barn — bli ett med Gud — for endelig å bli født inn i selve GUDS FAMILIE.

Slik ble Adam tilbudt udødelig liv, men han måtte selv treffe et valg. I stedet for å lyde Gud, fulgte han Evas eksempel ved å adlyde Satan. Dvs. han valgte å skaffe seg EGEN kunnskap om godt og ondt, istedenfor å få åpenbart

kunnskap fra Gud om den rette måte å leve på, ved å velge LIVETS tre.

Derfor stengte Gud mennesket ute fra LIVETS tre (Guds Hellige Ånd), INNTIL Jesus Kristus ville komme som den annen Adam og betale med sin død den skyld som menneskene hadde pådratt seg ved sin synd. Gud sa også at Adam og alle hans etterkommere måtte dø en gang, men gjennom Kristus skal alle gjenoppstå til livet og til dommen.

Adam hadde gitt etter for Satan, han ble nærmest “kidnappet” av ham. Dermed ble han og hans familie — hele den menneskelige familien som kom etter ham — Satans, bedratt og påvirket av Satan. Slik ble menneskeheten stadig større, og utviklet den sivilisasjon og livsform som vi kaller denne verden.

Dette er ikke Guds verden, men Satans. I tidens fylde kom Jesus Kristus og ble født som “DEN ANNEN ADAM” — fire årtusener etter den første Adam. Han kom for å betale løsepenger for oss med sin død — løsepenger for den straffen vi hadde pådratt oss ved vår synd. Han grunnla en helt NY SIVILISASJON — Guds verden gjennom Menigheten. Etter hans død valgte Gud ut noen mennesker som ble kalt inn i Menigheten. Når de hadde angret sine synder og bekjent sin tro, fikk de Den Hellige Ånd som den første Adam hadde avslått. Disse som blir kalt inn i Guds Menighet, er “førstegrøden” — de første som blir dømt og så benådet når de angrer, lar seg døpe og dermed blir unnfanget som ufødte barn av Gud ved at de får Den Hellige Ånd tilført sin menneskelige ånd.

Når Kristus kommer igjen som en allmektig VERDENS HERSKER og fordriver Satan fra jordens trone, da vil først de døde i Kristus, som ble unnfanget ved Guds Ånd mens de ennå var i live, gjenoppstå udødelige. Deretter vil de av Guds unnfangede barn som fortsatt lever, bli forvandlet fra dødelige til udødelige. De vil ikke lenger være dødelige, men udødelige. De vil herske over og undervise de dødelige som ennå lever og dem som blir født i de neste tusen år. Så vil alle levende mennesker få sin dom og sin sjanse til frelse og udødelighet. Etter denne tusenårige dom vil alle som var døde før Kristi gjenkomst, også få en mulighet til å bli udødelige.

La oss nå vende tilbake til vårt første spørsmål: “Hva er menneskelivets eneste sanne verdi?”

Mennesket har samme tilværelse som et dyr, men skapt i Guds bilde og med en menneskelig ånd som gir hjernen intellektuell kraft. Denne menneskelige ånd gjør foreningen med Den Hellige Ånd mulig, og gjør det dermed mulig å få Guds sinn og udødelighet. Når det dødelige menneske dør, blir kroppen til støv igjen, og ånden vender tilbake til Gud. Menneskeånden kan ikke av seg selv se, høre, tenke eller vite. Det eneste virkelige LIV, iboende og uavhengig i seg selv, ligger i menneskeåndens forening med Guds Hellige Ånd. Menneskelivets verdi ligger i menneskeånden og dens muligheter til å forenes med Guds Ånd, det vil si Guds sinn og liv.

Filosofene anser at menneskeverdet er en høyeste verdi i seg selv alene. De snakker om “menneskelig verdighet”, om de indre, gudgitte krefter i hvert menneske, og maner til SELV-tillit og selvforherligelse. De får dødelige mennesker (Fortsettes side 21)

En verden i fangenskap

av Herbert W. Armstrong

Vi lever i en verden med imponerende fremskritt,
men paradoksalt nok også med skremmende onder. *HVORFOR?*
Fordi verden holdes fanget — og elsker sitt fangenskap.

DET VRIMLER av historier om kidnappinger og flykappinger i nyhetene. En av de mest groteske var kidnappingen av Patty Hearst, hvor offeret ble "hjernevasket" av kidnapperne, slik at hun heller ville leve som forbryter enn som sine respektable foreldre. Heldigvis ble Patty senere klar over hvor galt dette var.

Men enda merkeligere er vel alle tiders største kidnapping — hvor offeret er blitt holdt fanget i seks tusen år og hele denne tiden har ønsket å leve og tenke som erkekidnapperen djevelen Satan. Det villige offeret er i dette tilfelle menneskeheten på planeten jorden! Og menneskeheten er blitt så fullstendig villedt og bedratt at den ikke er istand til å forstå hva som egentlig er skjedd med den.

I dette tyvende århundre er vår verden full av imponerende fremskritt og materiell utvikling, men vi er så forblindet av super-kidnapperens bedrag, at vi ikke kan forstå det paradoksale faktum at våre fremskritt gjøres samtidig med at stadig mer skremmende onder fører til ubeskrivelige lidelser, skuffelser og død.

Jeg har hatt den glede å ha private samtaler med konger, presidenter og statsministre — og store og mindre store menn i industri og skoleverk. Jeg har drøftet nasjonale og internasjonale problemer med dem, såvel som personlige, sosiale og økonomiske vanskeligheter. De står overfor kriser, frykt og bekymringer som det ikke står i menneskelig makt å løse eller overvinne. Det synes ikke å være noen vei ut av dette menneskelige dilemma.

Ved et kjent universitet brukte en juridisk professor en halv time av sin forelesning på å forklare at lovgiverne, juristene og domstolene ikke er istand til å skille mellom rett og galt i mange innviklede problemer som kommer opp for retten. *HVORFOR?*

Vi lever i en verden med en nesten 6000 år gammel historie bak seg. Vi betrakter verden som den er idag, med en høyt utviklet kultur og et velorganisert samfunn. Det er som å komme inn på kino og se en film som nærmer seg slutten. Fordi du ikke vet hva som gikk forut for den scenen som er på lerretet når du kommer inn, forstår du ikke hva du ser. Hvis vi skal FATTE det som nå skjer i verden, og HVORFOR det skjer, da må vi gå minst 6000 år tilbake i tiden. Vi må studere opprinnelsen, årsakene og de hendelser som gikk forut for de

innflokke tilstandene vi har idag, og som førte frem til dem. Det er ikke mulig å forstå nåtiden og se inn i fremtiden på noen annen måte.

Et tilbakeblikk på helheten

La oss se langt tilbake til forhistorisk tid, da livet og alle ting ble til. Vi kan ikke forstå nåtiden uten en korrekt forståelse av opprinnelsen. Ingen annen årsak til vår tids forvirring har hatt større virkning enn den falske forutsetningen som nå er godtatt overalt i den moderne undervisning, nemlig utviklingslæren.

I mitt snart 92 år lange liv har jeg lært at feil altfor ofte skyldes at man skjødesløst godtar gale forutsetninger. All moderne tenkning blir sett gjennom denne utviklingsteoriens briller. Etter dyptgående studier og forskning har jeg funnet tilfredsstillende beviser for at denne teorien er falsk. Hvis du heller vil tro på denne illusjonen fordi den er på mote blant pedagoger, kan du aldri finne noen fornuftig forklaring på forholdene i den verden du lever i.

Jeg har lært at den grunnleggende og opprinnelige sannhet er den som blir åpenbart for oss. Uten den er du uten kjennskap til virkeligheten. Evolusjon kan ikke forklare alle problemene og den sørgelige tilstand menneskeheten er i. Du kan ikke forstå at det er noen

mening med livet. Hele din tilværelse er meningsløs.

Derfor skal jeg her forklare deg den eneste fornuftige måten du kan forstå forholdene i verden som de er idag.

I begynnelsen

Helt i begynnelsen, før alt annet, eksisterte det to levende, åndelige vesener med overlegen intelligens, tankegang og makt, med edel og rettferdig karakter. De blir åpenbart for oss i Johannes evangeliums første kapittel. Den ene var Ordet (talsmannen — den tanke som åpenbarer). Den andre ble kalt Gud. Senere — for nesten 2000 år siden — ble Ordet født som Jesus. Men Ordet var også Gud, det annet medlem av Guds familie. Som menneske var Jesus "Gud med oss" — eller Gud i menneskeskikkelse — født av en menneskelig jomfru, men unnfanget ved Gud.

"Alle ting" ble skapt av ham. I Johannes evangelium 1:3 blir det åpenbart at Gud skapte alle ting ved Jesus Kristus.

Ordet og Gud levde. Hva gjorde de? De skapte. Hvordan levde de — hva var deres "levevis"? De levde i samsvar med sitt fullkomne vesen — et liv i den *kjærlighet* som strømmet ut fra dem. Da Kristus ble døpt, sa Gud Fader: "Du er min Sønn, den *ELSKEDE*." Gud *ELSKET* Ordet, og Ordet *ELSKET* Gud og adlød ham i ett og alt.

To kan ikke vandre sammen hvis de ikke er enige. Disse to var enige i ett og alt og samarbeidet perfekt. Men to kan heller ikke vandre sammen og samarbeide, om ikke den ene er lederen som styrer det hele. Gud var denne lederen, og deres livsform skapte fullkommen fred, samarbeide, lykke og fremgang. Denne *LIVSFORMEN* ble en *LOV*. Lover er rettesnorer for adferd eller regler for forholdet mellom to eller flere. Man kan si at reglene for idrettskonkurranser fungerer som en "lov" for vedkommende idrett. Og når det finnes en lov, er det også fastsatt straff for brudd på loven. Ingen lov kan gjelde uten noen straff for at den blir brutt.

Det at det eksisterer en lov, forutsetter at det også finnes en regjering eller *MYNDIGHET*. Myndigheten administrerer og håndhever loven gjennom dem som har lovens autoritet. Og da må man ha en myndig ledelse med autoritet — en som har overkommandoen.

Dengang det bare fantes to bevisste levende vesener, var Gud lederen, den som hadde kommandoen. Selv da bare

Gud og Ordet eksisterte, var det altså et *STYRE*, med Gud som den øverste leder. Siden disse to var de som senere skapte andre bevisste og tenkende levende vesener, medfører dette nødvendigvis at Guds *STYRE* hersker over alle skapninger — med Gud som eneveldig hersker. Glem ikke at Guds styre er bassert på Guds *LOV*, som betyr en livsførsel fylt av *kjærlighet* til andre, samarbeide og omsorg for dem som er underlagt dette styret. Denne Guds lov bringer fred, lykke og samarbeide gjennom lydighet.

De første skapninger — engler

Før Guds familie gjorde noe annet, skapte de engler. Englene er udødelige ånder med en åndskraft som langt overgår menneskenes.

"Vi kan ikke forstå nåtiden uten en korrekt forståelse av opprinnelsen . . . I mitt snart 92 år lange liv har jeg lært at feil altfor ofte skyldes at man skjodesløst godtar gale forutsetninger."

Gud skaper i to trinn. Englene var ikke ferdige før deres *KARAKTER* var formet. Karakter kan defineres som et bevisst tenkende vesens evne til å velge et liv i utadvendt *kjærlighet* i pakt med Guds lov — og å leve på den måten, selv under press utenfra eller fra egen trang til det motsatte. Straks *KARAKTEREN* var formet og hadde fått liv, kunne englene ikke lenger forandre seg, siden de var skapt av ånd. Jeg sammenligner det gjerne med å støpe av sement eller betong. Når sementen helles utover underlaget, er den myk og elastisk så den lett kan endre form — men når den først er størknet, blir den hard og kan ikke omdannes eller få ny form.

Skriften viser at en tredjedel av englene ble plassert på jorden før deres karakter var endelig formet.

Etter at han først hadde skapt englene, skapte Gud det fysiske *UNIVERS*. De to første kapitlene i Første Mosebok forteller at jorden og him-

melen — det fysiske univers med alle galaksene — ble skapt på samme dag. Her betyr ikke "dag" nødvendigvis et enkelt døgn på 24 timer, men en generell tidsperiode.

I Jobs bok kapittel 38 står det at jorden ble skapt etter englene. Gud plasserte en trone på jorden for verdens hersker. Både Jesaia (Esaia) kapittel 14 og Esekiel kapittel 28 avslører at engelen Lucifer ble satt på denne tronen. 1. Peters brev 2:4 viser at engler *SYNDET*. Lucifer var en av de fremste erkeenglene, og han var blitt opplært til å regjere i Guds ånd på Guds egen trone i himmelen. Han var strålende vakker, blendende i sin skjønnhet. Så ble han besatt av forfengeligheit — selvforherligende, selvopptatt, selvgod og fiendtlig innstilt mot andre. Han ble sjalu, misunnelig, fornærmet og fiendtlig mot Gud som hadde skapt ham. Han ble en fiende av Guds lov. Hans liv ble preget av forfengeligheit, grådighet, misunnelse, rivalisering, konkurranse, brutalitet og ødeleggelse. Og denne fiendtlige livsførsel ble etterhvert en *LOV* i seg selv. Den ble forfengeligheits og selvgodhetens lov. Det gjaldt å være seg selv nok og gjøre opprør mot Guds lov. Og dermed ble dette den *LOV* Lucifer styrte verden etter, og Lucifer fikk sitt navn endret til djevelen Satan. Navnet Satan betyr motstander.

Slik ble Guds styre her på jorden erstattet med Satans styre.

Fordi englene, som nå ble kalt demoner, hadde gjort seg skyldig i denne synden, ble de *STRAFFET* med sinnsforvirring, bitterhet, raseri og forbitelse — men de var skapt udødelige. Nå var deres sinn og karakter "støpt" i det ondes form, og fordi de er åndelige vesener kan de aldri forandre seg. I all evighet må de lide slike fordervede og ulykkelige sinns kvaler. Deres synd bragte jorden fysisk kaos, forvitring, ruin og mørke.

Mennesket blir skapt

I Salme 104:30 blir det åpenbart at Gud sendte ut sin Ånd og *fornyte* jordens ansikt for *MENNESKET*.

I Første Mosebok 1:1 heter det at Gud (hebraisk: *Elohim* — "Guder", dvs. Gud og Ordet) skapte universet og jorden. Jorden var — eller snarere *BLE* (på grunn av englenes synd) — *tohu* og *bohu*, som på hebraisk betyr "kaotisk og i fysisk forvirring, øde og tom".

(Fortsettes side 40)

Den ENKLE SANNHET

HVOR VI HAR VÆRT!

av Dan C. Taylor

Et tilbakeblikk på et tidsskrift
forut for sin tid.

“Alle føler at noe er galt med verden... at en overveldende begivenhet vil komme. Men hva? Bibelens profetier gir svaret! Her kommer en alvorlig advarsel... og det er den enkle sannhet.”

For 50 år siden, i februar 1934, stod disse ordene i det første nummeret av *Den Enkle Sannhet*.

I all enkelhet ble bladet startet under redaktør Herbert W. Armstrong i form

av et åttesiders stensillert skrift i 250 eksemplarer.

Som Herbert W. Armstrong skrev i sin selvbiografi: “Ingen publikasjon kunne hatt en mer ydmyk og beskjeden begynnelse.” Dette skjedde under depresjonen i 30-årene.

Idag har *Den Enkle Sannhet* et opplag på over 6 millioner eksemplarer på syv språk. Men bladets aktuelle, enestående perspektiv har forblitt det samme alle disse årene. En forståelse av Bibelens profetier har gjort dette perspektivet mulig. For 50 år siden fantes ikke noe annet tidsskrift som

dette, og heller ikke idag har det sin like.

Opp gjennom årene har *Den Enkle Sannhet* fortsatt sin “overvåking” av verdensbegivenhetene (Luk. 21:36, Esek. 33), for å forklare utviklingen i lys av Bibelens profetier, og for å advare våre lesere om faretruende begivenheter som vil komme i nær fremtid.

Selv om verden har forandret seg enormt de fem siste tiår — på mange måter til det verre — vil en kunne trekke mange urovekkende sammenligninger mellom dagens verden og den

verden man hadde for 50 år siden, da Franklin Roosevelt uttalte at den daværende generasjon hadde "stevnemøte med skjebnen".

Verden i 1934

For 50 år siden var verden midt i en global depresjon. Bare i noen få land var økonomien såvidt begynt å bli bedre.

Få bekymret seg om miljøvern eller hva som hendte under fjerne himmelstrøk. Folk var opptatt av å finne arbeid eller å beholde den jobben de allerede hadde.

Familien holdt fremdeles sammen. Livsrytmen var sunnere. Likevel var det uro og spenning i luften.

I USA diskuterte man om forbudet mot salg av alkohol skulle oppheves eller fortsette, og om Roosevelts Ny Giv hadde noe for seg. Europa var i opprør. Fascister og kommunister kjempet om kontrollen av hele kontinentets følelser og meninger. *Den Enkle Sannhet* spurte: "Får vi snart en verdensdiktator?"

Da slutten av 30-årene nærmet seg, var det mange som inderlig ønsket å tro på den britiske statsminister Neville Chamberlain, som proklamerte "fred i vår tid."

Krigens vinder
 "Når bryter neste krig ut? Hva kommer først, krigen som blir utløst av Russland... eller gjenopplivelsen av Romerriket?"

Dette spørsmålet stilte *Den Enkle Sannhet* i 1934, og svaret kom fem år senere. Snart rullet Hitlers hærstyrker over Polen og senere over resten av Europa. Krigen var begynt.

Da Nazi-Tysklands Afrikakorps nærmet seg Palestina i 1942, tenkte mange på Harmageddon (se Dan. 11:40-43). Imidlertid skrev Herbert W. Armstrong i november 1939 i *Den Enkle Sannhet*: "Kanskje dette likevel ikke er "Harmageddon-krigen"."

Han fikk rett. De allierte snudde krigen og knuste til slutt aksemaktene etter en nesten seks års blodig kamp som krevde 50 millioner menneskeliv.

Selv da et knust Tyskland lå ødelagt under ruinene, hevdet sjefsredaktøren i *Den Enkle Sannhet* overfor en verden utmattet av krigen, at Tyskland ville reise seg som en fugl fønix

fra Det tredje rikes aske, og ville igjen bli en økonomisk og militær stormakt, men da innenfor rammen av et samlet Europa.

Selv før 2. verdenskrig brøt ut, orienterte dette bladet sine lesere om at dannelsen av et nytt "Europas Forente Stater" var profetert.

I 1943 meddelte juni/juli-nummeret av *Den Enkle Sannhet*: "17. kapittel av Åpenbaringen forteller oss at det gamle Romerriket vil gjenoppstå, denne gang som et forbund av 10 nasjoner."

Grunnlaget for denne gjenreisningen av det en gang så mektige Romerriket ble lagt ved dannelsen av Det europeiske fellesmarked i 1958.

Fellesmarkedet består idag av 10 nasjoner — og mange av dem kjempet mot hverandre bare noen tiår tidligere i 2. verdenskrig. *Den Enkle Sannhet* fortsetter å følge utviklingen i europeisk politikk nøye for å holde sine lesere informert om utviklingen der.

En farefull tidsalder
 Mot slutten av 2. verdenskrig ble et nytt våpen introdusert på menneskets stridsarena. Vi var nå i atomalderen.

"Hvor går vi hen? Hva sier profetiene? Bli en hydrogenkrig det neste?" Denne overskriften i november 1953-nummeret av *Den Enkle Sannhet* understreker angsten som menneskeheten har vent seg til å leve med i skyggen av atombomben.

På samme måte ble andre viktige begivenheter som skulle skje de neste tiår forutsagt i senere numre av bladet, til stor forbauselse for leserkretsen.

Den Enkle Sannhet varslat slutten på det en gang så stolte britiske imperium lenge før imperiet ble oppløst. Idag er imperiet hvor solen aldri gikk ned kun en skygge av sitt tidligere jeg.

For en mer dyptgående analyse av bakgrunnen for vanskelighetene til Storbritannia og USA og de problemene de vil bli konfrontert med i fremtiden, kan du skrive etter et gratis eksemplar av *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

Korea og Vietnam
 Fordi en sovjetisk delegasjon var fraværende ved en avstemning i De forente nasjoner (FN) i 1950, ble det vedtatt å sende hjelpetropper til det beleirede Syd-Korea. USA rykket inn i området med en politistyrke som skulle stoppe kommunistenes fremrykking og

tvinge Nord-Korea til forhandlingsbordet.

Den Enkle Sannhet advarte imidlertid USA, som da var på toppen av sin makt, at de allerede hadde vunnet sin siste krig.

USA og deres FN-allierte seiret ikke i Korea. De oppnådde kun uavgjort. Men Vietnam ble en helt annen historie.

Mange av USAs nærmeste allierte var hjelpeløse tilskuere da den svekkede kjempen kjørte seg fast i en nervekrig. USA overgav ikke sine tropper . . . bare viljen til å slåss. Denne krigen ble tapt, ikke i Vietnams jungel eller på rismarkene, men på tv-skjermene hjemme i USA. Det var et verre nederlag enn noen kunne ha ant.

Som *Den Enkle Sannhet* bemerket i mai 1968: "Bibelens profetier forutsier at ikke engang USA med alle sine atomvåpen kan forhindre at Sydøst-Asia blir oversvømmet av kommunismen."

Dette ble hevdet syv år før nord-vietnamesiske styrker erobret Saigon, oppløste den syd-vietnamesiske republikk og beseglet Laos' og Kambodsjas skjebne.

I 1977 underskrev daværende president Jimmy Carter og Panamas nå avdøde general Omar Torrijos en traktat hvor USA lovet å gi Panama full kontroll av Panamakanalen i 1999.

I november 1965 advarte *Den Enkle Sannhet*: "Vi har sagt det før, og vi sier det igjen: USA vil ikke beholde Kanalen!" Bibelens profetier påpeker klart at alle viktige "sjøporter" som USA og Storbritannia rår over — som f.eks. Falklandsøyene — de vil alle komme på andres hender.

Verden i fokus

Den Enkle Sannhet har stadig rettet våre leseres oppmerksomhet mot Midtøsten — brennpunktet i Bibelens profetier. Lenge før verden i begynnelsen av 70-årene ublidt fikk bindet revet vekk fra øynene pga. oljeboycotten, påpekte dette bladet at oljen ville være svært viktig i de rystende hendelsene som verden har foran seg.

Den Enkle Sannhet har også rettet søkelyset på de klimatiske forhold. Våre lesere har lenge vært holdt å jour med jordens klimatiske forandringer, tørke, oversvømmelser, jordskjelv og hungersnød i lys av hva dette *virkelig* betyr og *hvorfor* det skjer.

(Fortsettes side 10)

Hvorfor DEN ENKLE SANNHET ikke har noen abonnementspris

I et halvt århundre har *Den Enkle Sannhet* gitt leserne forståelse for hvordan en verden velsignet med en utrolig utvikling kan være så hjemsøkt av fryktelige plager.

Likevel er dette tidsskriftet til forståelse tilgjengelig uten noen abonnementspris. Hvorfor?

Da Herbert W. Armstrong for første gang i 1927 unnfanget idéen om å utgi et tidsskrift ved navnet *The Plain Truth (Den Enkle Sannhet)*, mente han at det måtte være ulik andre tidsskrifter. Det skulle ikke ha noen ytre reklame, ingen pris.

Herbert Armstrong lærte at Gud sier vi skal "[kjøpe] sannheten, og selg den ikke . . ." (Ordsp. 23:23). I særdeleshet kom han til å erfare at Guds vesen er *giverens*.

Idag er *Den Enkle Sannhet* et tidsskrift i masseomløp som når frem verden over på syv språk, med et opplag på mer enn seks millioner hver måned.

Som fra dets beskjedne start av i 1934 har dette massive foretagende vært gjort mulig ved tiender og frivillige bidrag fra dem som har tilbudt seg å slutte seg til oss i denne "giverens" livsform, uten appeller eller oppfordringer.

Løssagspriser — da og nå

TIDSSKRIFT#	PRIS 1934	PRIS 1984
The Bulletin (Austr.)	6d	Aus. \$1,40
Collier's	0,05	*
Christianity Today	*	\$2,00
Domenica del Corriere (It.)	0,30 lire	1000 lire
Elseviers Magazine (Nederl.)	*	f3,70
Famiglia Cristiana (It.)	0,10 lire	800 lire
Good Housekeeping	0,25	\$1,50
Maclean's (Kanadisk)	Kan. 0,10	Kan. \$1,25
Newsweek	0,10	\$1,50
Paris-Match (Fransk)	*	fr. 9,00
People	*	\$1,25
The Plain Truth	Ingen løssalgpris	
Punch (Engelsk)		60 p
Reader's Digest — Det Beste	0,25	\$1,25
The Spectator (Engelsk)	6d	75 p
Der Spiegel (Vestt.)	*	DM4,00
Stern (Vestt.)	*	DM3,50
Time	0,15	\$1,75

#Utgitt i USA dersom uspes.

* Ikke utgitt

VERDEN I 1934

av Dan C. Taylor

De store overskriftene av 1934 fokuserer på voldshandlingene i verden. Flere av USA's mest beryktede kriminelle, inklusive Clyde Barrow og Bonnie Parker, John Dillinger, Charles "Pretty Boy" Floyd og Lester Gillis (alias George "Baby Face" Nelson) blir drept i revoluerkamper med lovens håndhevere.

- Bruno Richard Hauptmann blir arrestert for kidnappingen og mordet på Charles A. Lindberghs unge sønn.
- Nikaraguanske nasjonalvakter overfaller General Augusto Sandino i et bakholdsangrep og dreper ham og flere andre opprørsledere. 40 år senere tjener Sandinos død som en samlende appell for de sandinistene som styrter Somosaregimet i 1979.
- Tyskland og Polen undertegner en ti-årsavtale som gir avkall på krig som et middel til å løse konflikter seg imellom.
- Sovjetunionen forlenger sin ikke-angrepspakt med Polen ut 1945 og undertegner en ny ikke-angrepsavtale med Estland, Latvia og Litauen.
- Kansler Engelbert Dollfuss blir myrdet av østerrikske nazister under et mislykket forsøk på å ta over den østerrikske regjering.
- Kong Alexander av Jugoslavia og den franske utenriksminister Jean Louis Barthou samt tre andre blir myrdet av en snikmorder i Marseilles i Frankrike.
- Pave Pius XI avslutter det hellige år som begynte i 1933, ved å stenge dørene til Peterskirken i Roma.
- I Tyskland blir Marinus Van der Lubbe, en ung, mentalt tilbakestående kommunist fra Nederland, halshugget, anklaget for å ha tent på den tyske Riksdag. Som et resultat av den unntakstilstand som ble erklært, blir Adolf Hitler gitt diktatorisk makt.
- Adolph Hitler sikrer seg solid støtte fra det tyske militære ved å henrette 74 "fiender av staten" i den beryktede "Lange Knivers Natt".
- Og den 2. august, da den tyske president Paul von Hindenburg dør, holder Hitler en lovtale over radio der han ber om fred.

- Folkeforbundet oppgir sitt forsøk på å opprette fred mellom Bolivia og Paraguay i den blodige krigen de fører om Chaco-provinsen. Ikke desto mindre tenes håpet påny med planen om å avskjære all våpenleveranse til de to krigførende nasjoner.

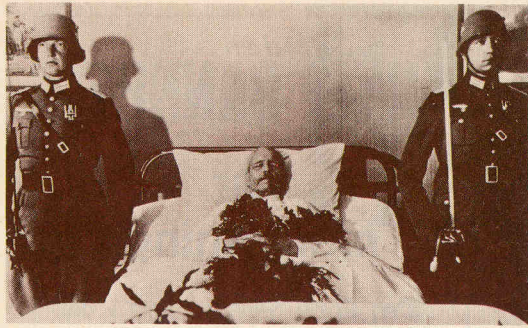

Den store depresjon fortsetter.

Adolf Hitler får diktatorisk makt.

- * BRITISK VESTINDIA
 - ANGUILLA
 - ANTIGUA
 - BARBADOS
 - BARBUDA
 - BRIT. JOMFRUØYER
 - DOMINICA
 - GRENADA
 - KAYMANØYENE
 - ST. KITTS
 - MONTSERRAT
 - ST. LUCIA
 - ST. VINCENT
- * FRANSK VESTINDIA
 - GUATELOPE
 - MARTINIQUE
 - ST. MARTIN

Tysklands president Paul von Hindenburg dør.

Nicaraguas opprørsleder Augusto Sandino (i midten) blir drept.

TEGNFOR- KLARING

STORMAKTER
OG ANDRE NASJONER
MED OVERSJØISKE
TERRITORIER:

- Sovjetunionen
- USA med besittelser
- Nederland med kolonier
- Det britiske imperium og Samveldelandene
- Belgia med kolonier
- Frankrike med kolonier
- Portugal med kolonier
- Det japanske imperium og Mandsjukuo
- Spania med besittelser
- Italia med kolonier
- Danmark og Island

Bruno Hauptmann arresteres for å ha kidnappet Lindberghs sønn.

(Fortsatt fra side 7)

Rollen til en verdensregjering

I juni 1945 kom 50 nasjoner sammen i San Fransisco, California, for å godkjenne FN-pakten. Man trodde at kun en verdensomspennende organisasjon kunne redde menneskeheten fra en lignende masseødeleggelse som den man erfarte i 2. verdenskrig.

Man mente at denne nye organisasjonen ville ha makt til å handle der forgjengeren, Folkeforbundet, så fullstendig hadde mislykkes.

Sjefsredaktør Herbert Armstrong var tilstede på møtet i San Fransisco, og i januar/februarnummeret av *Den Enkle Sannhet* uttalte han samme år:

avverge de lidelser som menneskene har gjennomgått siden 2. verdenskrig.

Bibelen åpenbarer at menneskeheten vil få fred — og fred i vår tid (Luk. 21:29-33) — men da til tross for menneskets anstrengelser og ikke på grunn av dem.

Idag “føler alle at noe er galt med verden, at en overveldende begivenhet vil komme.”

Gud kommer snart til å gripe direkte inn i menneskenes anliggender for å påtvinge fred mellom nasjonene. Dette vil bli fullført ved en etterlengtet “overveldende begivenhet” — Jesu Kristi gjenkomst til jorden.

Istedenfor falske forhåpninger skapt av et styre utviklet av mennesker har *Den*

den ENKLE SANNHET

Vår målsetning

Den Enkle Sannhet utgis i det offentlige interesse og tar for seg spørsmål av samfunnsmessig, familiemessig og miljømessig art. Artikler behandler internasjonale nyheter, politikk, filosofi, religion og utdanning, spesielt der de har innflytelse på livets kvalitet. Bladet er upolitisk, og det blir ikke støttet av noen politiske partier eller pressgrupper.

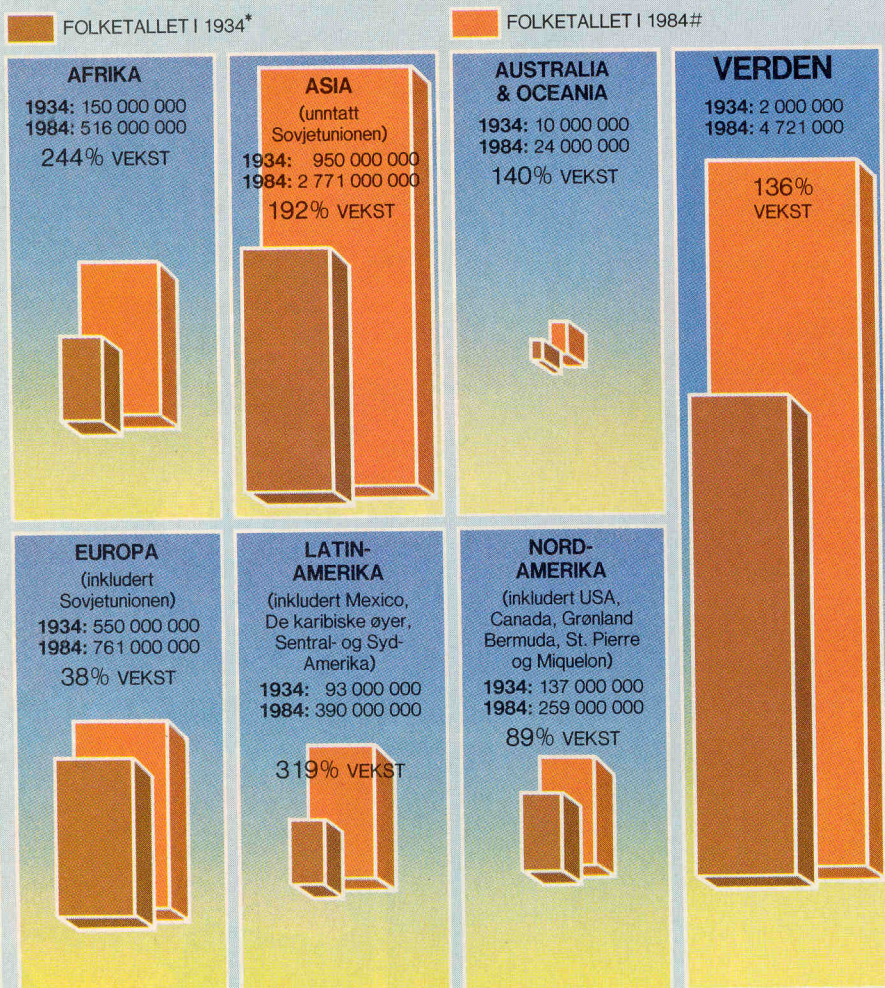
Worldwide Church of God (Guds Verdensvide Menighet) har enerett på utgivelsen av bladet. Formålet med *Den Enkle Sannhet* er å informere og undervise, idet det ønskes å sette verdensbegivenhetene inn i en korrekt sammenheng og skape en bevissthet om hvor alvorlige tider vi lever i. Det legges vekt på verdien av den kristne moral og hvilke sosiale virkninger det får at den i økende grad forkastes. Det gis imidlertid plass til divergerende oppfatninger, slik at leseren kan få en klarere forståelse av kontroversielle spørsmål.

Den Enkle Sannhet har ingen abonnementspris. Det blir kun finansiert ved frivillige bidrag fra lesere som er overbevist om bladets verdi og som ser det som viktig at det kan bli utgitt gratis til en stadig økende lezerskare. Dine bidrag er velkomne og mottas med takk.

I en verden med voksende problemer og vanskeligheter søker *Den Enkle Sannhet* å påpeke årsakene til *de dårlige nyhetene*, samt å gi svar på livets vanskelige valg, svar som kunne gi *godt nytt* og riktige resultater hvis de ble fulgt.

Det er også bladets mål å studere hva som kan skje om de riktige løsningene ikke blir fulgt. I overensstemmelse med dette har vi den tro at i det øyeblikk menneskeheten ikke lenger er istand til å unngå den endelige katastrofe, kreves det en guddomelig plan for å frelse denne jord og etablere en ny orden hvor alt levende vil kunne glede seg over varig fred, lykke, trygghet og velstand.

VERDENS FOLKETALL 1934/1984

*Kilde: The World Almanac and Book of Facts, 1935.

#Kilde: U.S. Census Bureau, Center for International Research.

“Den enkle sannhet er at De forente nasjoner aldri vil kunne gi verden varig fred . . .”

Folkeforbundet var ikke istand til å forhindre katastrofene det ble konfrontert med. FN har heller ikke greid å

Enkle Sannhet i 50 år vist til den endelige løsning på menneskets store problemer. Vi vil fortsette å holde deg underrettet om de virkelige nyhetene — nyheter som angår deg — helt til vårt arbeid (Matt. 24:14) er fullført. □

ET KRITISK HALVSEKEL FOR RELIGIONEN

av Keith W. Stump

En oversikt over de viktigste utviklingstrekk.

Om du hadde vært i tve-årene da *Den Enkle Sannhet* ble startet i 1934, ville du ha levd ditt voksne liv i en betydningsfull tid i religionens verden.

I løpet av det halve århundre som har passert, har flere av samtidens større begivenheter og utfall dreiet seg om religion. Hadde du lest *Den Enkle Sannhet* gjennom disse fem tiårene, ville du kunnet følge med i denne utviklingen — og dens betydning for Bibelens profetier.

Da det første nummeret av dette bladet kom ut, var et spesielt hellig år underveis i Roma. Det ble erklært av pave Pius XI for å minnes nittenhundreårsdagen for Jesu korsfestelse (år 33 e.Kr. ifølge katolsk tidsregning). Under de følgende 50 år ville du fått oppleve betydningsfulle forandringer i den romersk-katolske kirke.

En styrket Vatikanstat

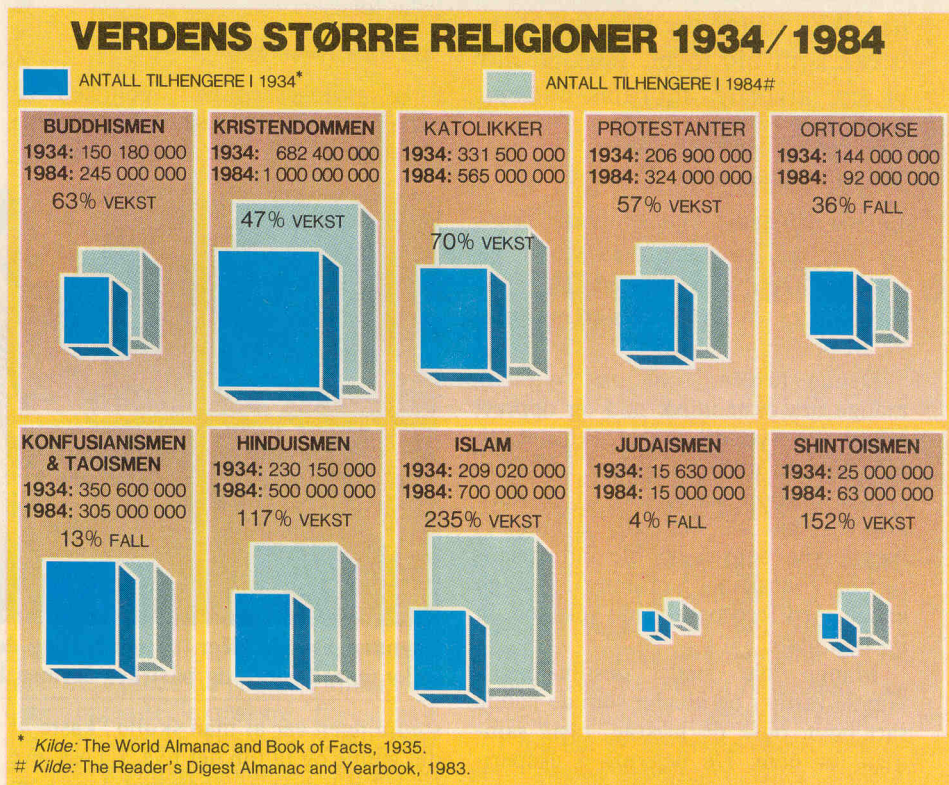
På slutten av denne begivenhetsrike perioden var det gjenoppståtte Vatikanet i ferd med å "stramme muskler" som en hovedkraft på den internasjonale arena. De enestående, verdensspennende reisene til pave Johannes Paul II og hans gjentatte oppfordringer om et forent Europa kom til å sette søkelyset på denne tendens mot en større innflytelse hos Vatikanet i verdensanliggender.

I løpet av dette halve århundre ville du også ha vært vitne til at en moderne økumenisk bevegelse var

underveis. Denne bevegelse for kirkelig enhet fikk kraft av det 2. Vatikanråd (1962-65), sammenkalt av Pave Johannes XXIII for å "fornye kirken" og å gi kristne kirker adskilt fra Roma anledning til å delta i arbeidet for en gjenforening. Søken etter én kirke — en forent kristenhet

Holocaust. Som reaksjon på denne terroren oppstod den moderne staten Israel i 1948, noe som oppfylte viktige bibelprofetier.

Overskriftene i dagsavisene ville ha fortalt deg om andre religioner i fjerntliggende strøk av verden, som ville lide under lignende forfølgelser —

— ville komme til å bli et hovedtema for den katolske kirke.

Du ville også ha sett at jødedommen kom i sentrum under denne perioden. I 1934 begynte nazistenes nedslaktning av europeiske jøder, det beryktede

og som forespeiler en langt verre tid med grusomme hendelser til følge, inkludert en stor martyrdød blant sanne kristne. Det siste ville være at Bahai-samfunnets undertrykkelse i

(Fortsettes side 20)

OVER 50 ÅR MED DEN NYE MORAL

Hvor har den ført oss hen?

av Donald D. Schroeder

Første verdenskrig (1914-1918) førte til en hel omveltning av den politiske verdensordning. Men få av dem som levde dengang, ville ha ventet en revolusjon i moralske holdninger og sosiale verdier. Og seksti års sosial revolusjon har ikke bragt oss den frihet og lykke som ble lovet. Isteden har vi en alvorlig moralsk-åndelig krise.

Den store skuffelsen

Første verdenskrigs blodbad, kaos og lidelser kom som et sjokk på mange. Den slaktet ned Europas ungdom og lammet dets økonomiske livskraft.

Denne krigen, som ble fulgt av mange års økonomisk nød og opprettelsen av nye diktaturer, knuste en illusjon som man særlig fant i Vesten. Denne illusjon hadde ført til en kullsviertro på at det 20. århundres mennesker, som raskt ble industrialisert og vitenskapelig orientert, ville gå en tid med fred og økende velstand og lykke i møte.

Mange ble snart desillusjonert. Gamle verdier og idealer som de hadde satt høyt, også de kristne, raste sammen for dem. De begynte å eksperimentere med nye adferdsnormer.

På samme tid ble psykoanalytikeren Sigmund Freuds tanker stadig mer populære blant pedagoger og psykologer. Freud mente at seksuelle problemer og hemninger lå til grunn for mange menneskelige nevrosener. Hans

idéer var en frukt av viktoriatidens seksuelle uvitenhet, som utvilsomt hadde ført til mange lidelser.

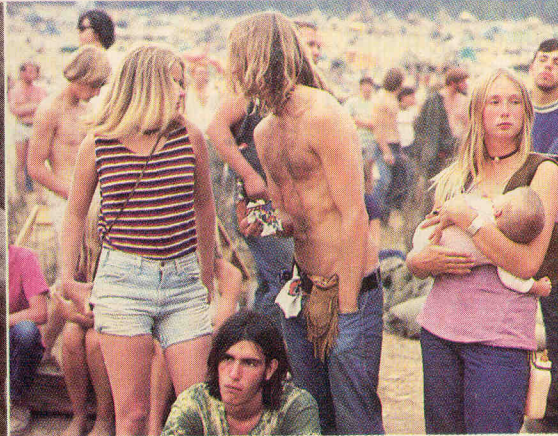
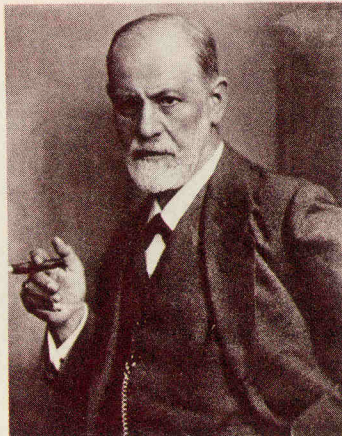
Mange av Freuds disipler fremholdt at man måtte unngå hemninger av det seksuelle begjær for enhver pris. Mange av de Freud-frelste hevdet at en autoritetspreget barneoppdragelse ville kunne føre til uheldige seksuelt-nevrotiske følelser.

“De ville tyveårene”

Slike “vitenskapelige”, politiske og sosiale idéer ryddet scenen for “de ville tyveårene”. Nå var krigen slutt og

fulgte opp med mer lettsindig levevis, naturligvis. Men rambukkene i angrepet for friere moral hamret flittig løs på de gammeldagse dyder som ærlighet, nøysomhet, trofasthet og kyskhets, for å bringe dem i vanry.

I USA ble det gjort forsøk med alkoholforbud. Det ble en komplett fiasko. Nok en gang prøvde menneskeheden å behandle en uheldig virkning (fyll som skyldes alkoholmisbruk) uten å fjerne årsaken til misbruket. Forbudet medførte nye onder: gaiking, smugling og bandevirksomhet med prostitusjon.

Sigmund Freuds idéer (til venstre) og den “frigjorte” hippiebevegelsen formet folks moralbegrep og påvirket dermed livet til millioner.

stemningen var at man skulle “kaste ut det gamle og få inn det nye. La oss leve livet!” Vill jazz og uhemmet dans kom på moten.

20-årenes “flapper”-kvinne var frigjort, og ble mønster for mange unge kvinner. Hun var ansett som en dristig og ukonvensjonell jente — både i klesdrakt og i handlemåte. Ikke alle

Frem gjennom 20- og 30-årene slo skandaleavisene stort opp historier om hemmelige elskovsventyr, forbrytelser og laster. I ukebladene og i stadig mer populære filmer fikk man se og lese spennende og pirrende romantiske kjærlighetseventyr (skjønt mange av dem ville blitt ansett som heller tamme etter dagens standard).

Men denne lettsindige livsførselen som ble godtatt i større og større utstrekning, fikk også alvorlige sosiale konsekvenser.

En oppsiktsvekkende helsides annonse med særlig stor skrift som det store livsforsikringsselskapet Metropolitan satte inn i et av de største tidsskriftene i USA, hadde denne advarselen: "Menneskehetens farligste fiende er syfilis... Anslagsvis hver tiende person i USA og Canada har på et eller annet tidspunkt pådratt seg syfilis" (Collier's, 28. juni 1930, side 5).

Mange var uvitende om at syfilis var "den store imitator". Denne farlige sykdommen var til forveksling lik slikt som hudsykdommer, hjerte- og lungelidelser, øyesykdommer og nerveridelser. Annonsen i Collier's hevdet at opptil 30 prosent av alle pasienter i visse allmene sykehus viste seg å lide direkte eller indirekte av syfilis.

Men denne sykdommen var bare innledningen til en epidemi av enda farligere sykdommer av lignende art, som skulle komme de neste tiår.

Manglende moralske prinsipper

Omkring 1930 opplevde man den økonomiske krisen. Krakket var en følge av at noen mennesker ville sikre seg profitt på bekostning av andre. De ville skaffe seg mer enn det de hadde fremstilt og tjent gjennom ærlig arbeide.

Så kom Annen verdenskrig, og rent midlertidig ble noen nasjoner løftet ut av depresjonen. Men krigens forbanelse rev menn bort fra sine familier — og for første gang strømmet kvinner i stort antall til arbeide utenfor hjemmet for å hjelpe til med krigsinnsatsen. Dermed var mønsteret lagt opp for etterkrigstiden. Som aldri før forlot mødre sine hjem og sine barn for å finne arbeide og gjøre karriere. Det innebar igjen at stadig flere barn måtte greie seg uten moderlig omsorg og oppdragelse.

I 1948 og 1953 skapte Alfred Kinsey røre i vide kretser da han offentliggjorde resultatene av sine undersøkelser angående menns og kvinners seksuelle adferd. Disse undersøkelsene, som var basert på flere tusen personlige intervjuer, viste store variasjoner i menneskenes seksuelle adferd. Men mange tolket dette slik at man ikke behøvde å føle seg unormal om man foretok seksuelle handlinger som hittil har vært forbudt — fordi så mange gjør slikt likevel.

I 1940-årene hadde John Deweys idéer stor innflytelse på lærerne ved

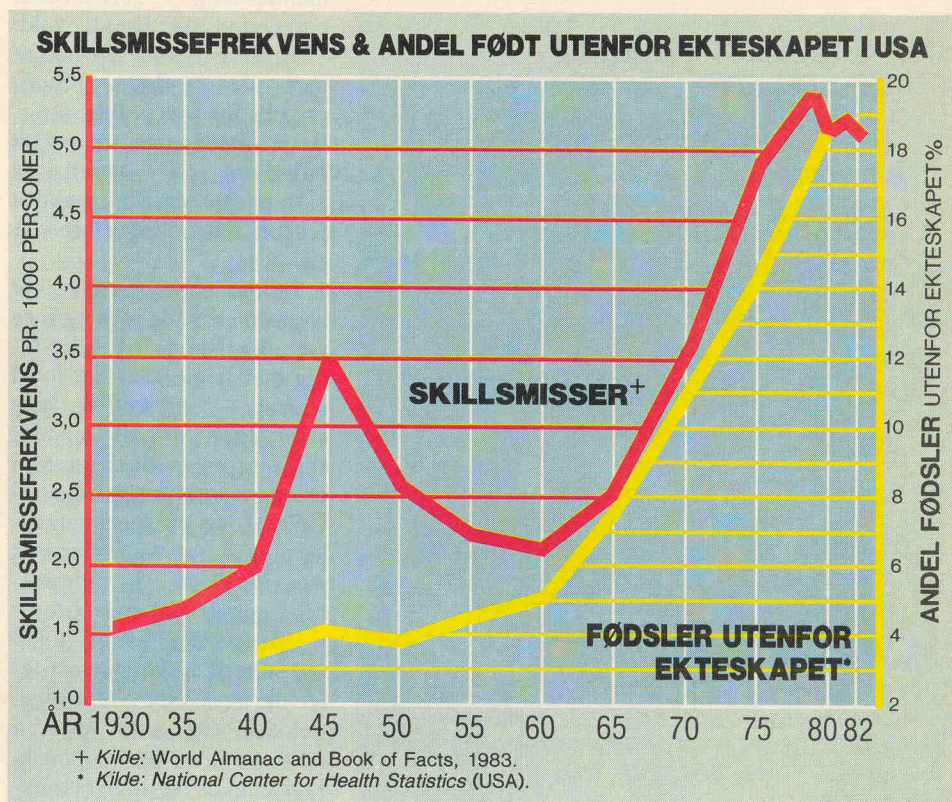
mange skoler i veststatene i USA. Dewey var selv sterkt påvirket av utviklingslærens biologi og psykologisk tenkning, og han avviste begrepet "etiske absolutter". Han hevdet at moderne mennesker kunne finne mening og mål i livet her og nå — gjennom vitenskapelige forsøk og menneskelig erfaring, slik at vi ikke behøvde å dra nytte av fortidens erfaringer.

I tillegg kom så Freuds idéer om at det kan føre til skadelige seksuelle eller nevrotiske følelser hos barn hvis de blir fysisk eller korporlig refset. De fikk

for driften av skoler som opptrer... som om det ikke fantes noen Gud."

I det store amerikanske bladet *Look* for 24. september 1963 offentliggjorde redaksjonen resultatene av en stor undersøkelse av den amerikanske moral som den hadde foretatt. Konklusjonen var denne:

"To amerikanere vil sjelden være enige om hva som er god eller dårlig moral. Vi er i drift uten klare svar... Ingen enkelt autoritet bestemmer vår livsførsel... Vi står helt fritt — kan være bornerte eller utsvevende, og jukse og bedra som vi ønsker."

stor innflytelse på barneoppdragelsesteoriene. Doktor Benjamin Spocks bøker oppmuntret millioner av foreldre til å la barna oppføre seg friere i oppveksten.

Skremmende moralsk tomrom

Er det så noe rart at utviklingen hadde ført til økende ungdomskriminalitet, flere oppløste ekteskap, flere barn utenfor ekteskap, stigende antall tilfeller av kjønnssykdommer, synkende respekt for autoritetene og en avtagende ansvarsfølelse for egne handlinger i slutten av 50-årene?

På et møte i Pasadena, California, i 1959 uttalte dr. Rufus B. von Klein-Smid, kansler ved University of Southern California, at "idag må vi betale

Redaksjonen mente at USA var midt oppe i en moralsk krise, fordi så mange ikke lenger er sikre på hva som er riktig og hva som er galt.

Kirkens tjenere på den tiden måtte også innrømme at religionen stort sett var blitt preget av for stor frihet. "Vi geistlige er flinke til å forvandle vin til vann — ved å vanne ut religionen," sa presten Coffin ved Yale-universitetet.

I midten av 60-årene oppsto begrepet "situasjonsbetinget etikk". Flere liberale geistlige og psykologer hevdet at ingen handling i seg selv er god eller dårlig, at handlingen ikke skal vurderes i forhold til en lov, men under hensyn til om den kunne "hjelp andre" i en bestemt situasjon.

Selv om popularisering av slike

frigjorte synspunkter til en viss grad var motepreget, var det en tydelig tendens til å bryte ned moralske normer i oppdragelsen, familien, forretningslivet og religionen i så å si alle nasjoner i den vestlige verden. Foreldre tjente mer og ble mer velstående, og dermed ville de bruke pengene på fornøyer. Skilsmisser og oppløste familier økte uhyggelig fort i antall. De unge, som hadde biler og penger mellom hendene som aldri før, ble gjerne med på den frigjorte leken.

“Det er flere løse og frie seksuelle forhold nå enn noensinne før,” sa

“den kjærlighet som ikke våger å nevnes”. Idag domineres hele strøk i mange storbyer av de homoseksuelle. Aktivister marsjerer i tusenvis gjennom gatene og øver press på myndighetene for å få homoseksuelle forhold anerkjent som en fullt lovlig og respektert samlivsform. Politikerne er ofte på jakt etter stemmer blant dem.

I 1968 ble den strenge filmsensuren i USA avløst av et påbud om at hver enkelt film skulle angi hvilken kategori den tilhørte (og hvilke aldersklasser den kunne vises for). Ganske snart sank mange filmer ned til et lavmål av menneskelig fordervelse, perversjon og brutal vold. Firmaer som åpenlyst lokket med de sjofleste tilbud, grodde opp som paddehatter. Barer med toppløse — og bukseløse — servitriser blomstret. Samleier og andre seksuelle handlinger ble vist på scenen.

Reklamen i fjernsyn og andre media ble mer og mer tvetydig. “Hvis TV blir stadig mer frigjort, er det fordi seerne — og faktisk hele samfunnet — vil ha det slik,” sa en av direktørene i et av de største selskapene i USA. Idag går pornografiske filmer for kabelfjernsyn og videobånd til hjemmebruk som varmt hvetebrød.

“Bevegelsen for fri tale” ved amerikanske universiteter og høyskoler i 60-årene, utviklet seg snart til en “bevegelse for slibrig snakk”. Og høyskolenes hybelhus var ofte felles for

klippet seg på samme vis (i uvitenhet om Skriftens instruksjon i 1. Kor. 11:14).

Musikk og sangtekster ble stadig mer skrikende og skingrende, som uttrykk for sanselig løsslappenhets og opprørslyst.

Konebytte var på moten i 1960-årene. De følgende tiår ledet dette til at titusener av unge par simpelthen bare flyttet sammen uten noe giftermål. Noen sosiologer antydte også at utenomteskapelige forbindelser og eventyr kunne ha en gunstig virkning.

For ikke så lenge siden var det en britisk universitetsmann som uttalte: “De unge må selv finne frem til sine moralnormer. Vi kan bare gi dem råd.” En kjent amerikansk psykiater sa: “Hvis en ung pike kommer til universitetet uten en sterk, religiøst inspirert moral-overbevisning, vil hun finne det stadig vanskeligere å bevare sin kyskhets i den frigjorte, lettsindige atmosfæren blant studentene.” Og det er mange i dette miljøet som synes det er tåpelig å holde seg kysk.

Kvinnenes frigjøringsbevegelser oppmuntret kvinner til å kreve retten til å gjøre hva de selv ville med sine sinn og sine legemer. Mange ble på den måten påvirket til å sky den tradisjonelle rollen som mor og husmor. Det fikk en dyptgående virkning på familielivet — ja, på selve livet.

Nye samfunnsskadelige virkninger

Idag er det hvert år millioner av uskyldige barn som ikke blir født fordi de vordende mødre tar abort. Over halvparten av alle barn som blir født i visse strøk i noen storbyer, fødes utenfor ekteskap, og forholdet sprer seg til andre steder.

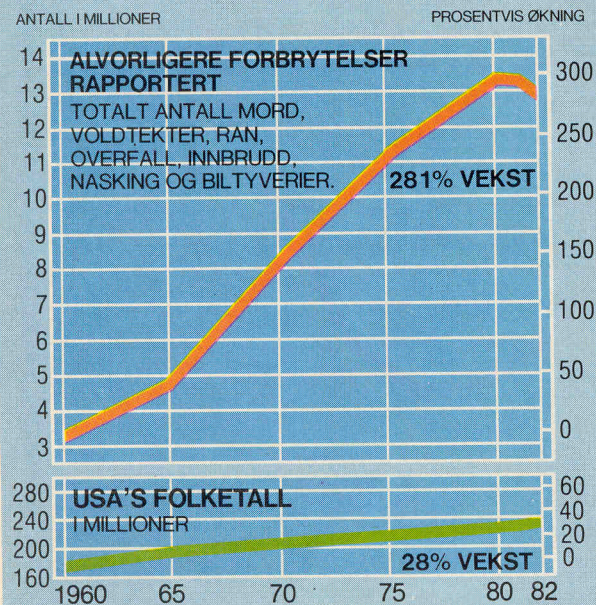
Nye, uhyggelige sykdommer herjer nå våre samfunn som følge av et uansvarlig seksualliv.

Herpes, som er uhelbredelig, og gonorré som er antibiotika-resistent, er bare to av 25-30 kjønns sykdommer som sprer seg nærmest ukontrollert. Så har vi fått AIDS (*acquired immune deficiency syndrome* — “ervert tap av immunitet”-syndrom), som skremmer opp mannlige homoseksuelle over hele verden, for det er blant dem 75 prosent av alle tilfeller forekommer. Helsemyndighetene gir uttrykk for at denne sykdommen kan komme til å spre seg i andre samfunnsgrupper, fordi biseksuelle og narkomane med infiserte sprøyter kan føre smitten med seg til

(Fortsettes side 21)

USA'S TÅRNHOYE VEKST I FORBRYTELSER

(Merk: De amerikanske tall for 1960 er ufullstendige. Bare noen få hundre byer sendte inn rapporter i 30- og 40-årene. Idag er tallet over 15000.)

Kilde: Federal Bureau of Investigation (USA).

helsemyndigheten i Johannesburg i Syd-Afrika i 1968, og la til at antall tilfeller av kjønns sykdommer hos voksne var blitt fordoblet i løpet av ti-tolv år.

“Engelske studenter er langt mer seksuelt lettferdige enn studenter i Canada, USA, Vest-Tyskland og Norge,” var konklusjonen på en undersøkelse som den kjente amerikanske forfatteren Vance Packard hadde ledet. En svensk sosialhistoriker i slutten av 1960-årene hevdet at to tredjedeler av gifte svenske kvinner var gravide på bryllupsdagen.

Frem fra kottet

Fra 1960-tallet av ble det også større åpenhet og toleranse når det gjaldt homoseksualitet, som engang ble kalt

begge kjønn.

Så kom “hippie”-bevegelsen i slutten på 60-tallet og begynnelsen på 70-tallet og blomstret i Vestens nasjoner. Hippieene var for det meste ganske unge mennesker i tusenvis, som var blitt lei av voksnes verdier og levevis. De gikk inn for naturens verdier — naturlige matvarer, naturlig barnedødsel, naturlig amming — men dessverre også inn for narkotikamisbruk, fritt seksualliv og gruppesamliv i fellesboliger. Og den “kjærligheten” disse “blomsterbarna” bekjente seg til, med blomster som fredssymbol, slo ofte ut i brutal vold.

Unisex-klær og -frisyrer kom på moten (se forbudet mot slike moter i 5. Mosebok 22:5). Kvinner og menn

FORURENSNING

Hvorfor vi ikke vinner kampen

av Ronald S. Toth

Hvor langt har vi nådd i kampen mot forurensning?

I 1970-årene skjedde det noen steder en utrolig forbedring. Man kunne puste uten ubehag. Fisk kom tilbake til elver som tidligere var erklært døde.

Men samtidig som man hadde en viss fremgang med å redusere noen former for forurensning, er forskere nå klar over at menneskene idag forurenser miljøet anderledes enn for noen generasjoner siden.

I løpet av de siste fem tiår har det skjedd vesentlige forandringer i forurensningen. Mennesket i slutten av det 20. århundre må tåle forurensninger som tidligere generasjoner ikke har opplevd.

Tenk på disse kjensgjerningene. Siden *Den Enkle Sannhet* i 1934 begynte sin opptegnelse av verdensbegivenhetene, har kjemikere utviklet insektmidler, plantevernmidler, plastikk, syntetiske tilsetningsstoffer til mat og medikamenter — tusentalls kjemikalier som resulterer i giftig avfall. Takket være menneskenes ønske om komfort og hygge, er nå disse kjemikaliene og deres skadelige bivirkninger i ferd med å ødelegge samfunnet! Både elektriske hjelpemidler, oljeraffinering, mekanisert jordbruk og foredling av matprodukter bruker kjemikalier som resulterer i giftig avfall.

I motsetning til tilgrisetete elver eller forurensning fra skorstenspiper, forblir mange nye typer kjemiske forurensninger uoppdaget. Det kan gå tiår uten problemer. Belastningen fra dødelige kjemikalier er ofte snikende og kan medføre døden flere år senere.

Den store endring

Før 1934 skyldtes vanligvis den kjemiske forurensningen som folk ble utsatt for, miljøet på arbeidsplassen — blyforgiftninger i gruver og smelteverk, eller

svarte lunger hos kullgruvearbeidere — og var gjerne begrenset til produktjonsstedet. Idag kommer 1000 nye kjemiske sammensetninger på markedet hvert år. USAs Miljøverndepartement (EPA) klassifiserer nærmere 35.000 av de 50.000 kjemikaliene på det amerikanske marked som absolutt eller muligens farlig for menneskets helse. Og noen av de kjemikaliene som er forbudt i USA er lovlige i andre land og vice versa.

For relativt få av disse kjemiske sammensetningene kjenner forskerne langtidseffekten på helsen, eller i hvilken grad de forårsaker helseproblemer. Mange kjemikalier frembragt av mennesker kan ikke nedbrytes i naturen. De forblir giftige or farlige i hundrevis, ja, noen i tusenvis av år.

Få er klar over hvor dypt den kjemiske utviklingen har innvirket på menneskets miljø.

Vårt kjemiske miljø

Da mengden av kjemiske sammensetninger først begynte å vokse, ble det mere eller mindre tilfeldig hvordan man fjernet giftig avfall, og ofte kunne det skje på en heller uforsvarlig måte. Produsenter var ikke den gang klar over at de kastet stoffer som kunne blande seg med vannforsyningen eller med andre elementer og dermed bli farlige.

Dødelige kjemiske sammensetninger ble kjørt til kommunale søppelplasser, plassert i tønner og begravd, de ble blandet med søppel eller tømt i nærme- ste kloakk, elv eller innsjø.

Dette farlige avfallet — noe allerede 40 år gammelt — har nå begynt å true oss. Kjemikalier siver inn i vannforsyninger, elver, hav, eller fordamper ut i luften. "Giftig avfall kommer til å bli det største miljø- og helse-problem i USA [og vi kan legge til: andre land] i

Kjemikalier som kjødesløst blir kastet, lekker ut i vannkilder, elver og selv verdenshavene, eller fordamper ut i luften.

90-årene" erklærte en funksjonær i helsevesenet.

Tyve år eller mer kan gå fra man for første gang er utsatt for et kjemikalium til det slår ut i kreft. Tenk på dette: Hele byer har drukket vann fra forurensete brønner hvor giftig avfall har sivet inn i

(Fortsettes side 21)

ET HALVT ÅRHUNDRE MED TEKNOLOGI

Hva har vi høstet?

av Jeff E. Zhorne

For nøyaktig 50 år siden fór en primitiv, sylindrisk rakettkopp i været og nærmest opphevet tyngdeloven.

Røk fra rakettenes flytende drivstoff fylte neseborene til Werhner von Braun, en tysk ingeniør, der han så på mens en av hans første raketter fløy over 2 km til værst opp i den skyfrie himmelen, en

ringsfly, X-15, som baserte seg på rakettpriippet og som kunne fly i en høyde av 150 km i nesten 7 ganger lydens hastighet.

Idag bringer en enorm rakettkomfergens 90 tonn opp i bane rundt jorden. Romfergen styres som et luftfartøy, men lander som et glidefly.

En imponerende fortid, eller hva?

Teknologien har forandret verden. Vår tids sivilisasjon ville vært utenfor tidligere generasjoners fatteevne.

områder som transport og kommunikasjon krevde en vesentlig bestanddel — nye former for energi. Bensen som drivstoff til motorvogner bidro mest til å stimulere overgangen fra kull til olje som hoved-energikilde.

Ettersom mennesket ble stadig mer mobilt, oppstod imidlertid en mengde problemer. Bysentra ble overfylt av trafikkøer. I forretningsstrøk kom man snart nesten ikke fortere frem med bil enn til fots. Hvert år blir mer enn hundretusen drept i trafikkulykker verden over. Røktåken henger over verdens storbyer.

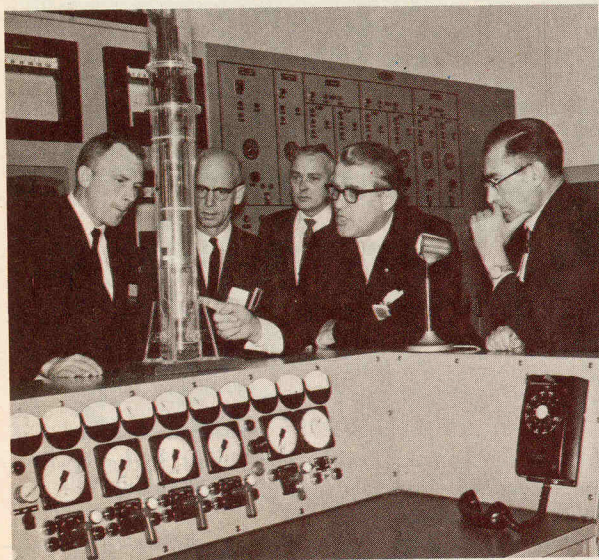
Det foretaksomme menneske har de siste 50 år fortsatt fra hurtig og hensiktsmessig bakke- og lufttransportutstyr til raketten. Den kommersielle utnyttelse av verdensrommet har kommet. Mens dette århundret startet uten noe maskindrevet fly av noe slag, skulle mennesket komme til å erobre månen innen 70 år.

La oss se på noen av de konsekvenser en slik rask vekst har ført med seg.

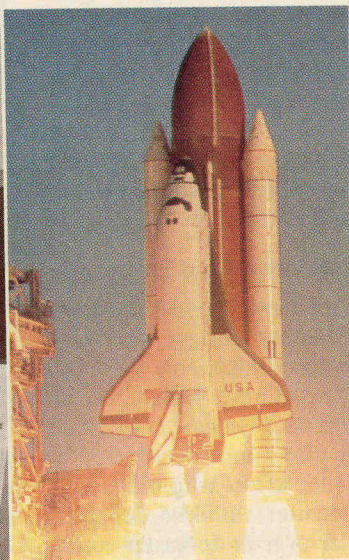
Teknologi for krig

Etter Werhner von Brauns historiske rakettforsøk fryktet enkelte hva dette kunne føre til. Og med god grunn. Innen 1937 ledet von Braun hundrevis av forskere, ingeniører og teknikere i utviklingen av langdistanseraketten som et våpen for Det tredje rike. Etter bare noen få, korte år ble V1- og V2-raketten avfyrt mot Storbritannia.

Hvilken forklaring gav så von

Den tyske ingeniøren Werhner von Braun (nummer to fra høyre) hjalp til da den første amerikanske satellitten ble skutt opp 31. januar 1958. Til høyre: Romfergen Columbia på vei opp i bane rundt jorden 12. — 14. april 1981.

ferd som bare varte 16 sekunder.

25 år senere hadde USA med von Brauns hjelp utviklet et rekognose-

Vår verden er blitt en "tumlepass for "the jet set" og en kampplass for forretningsmenn". Oppfinnelser på

Braun? "Rakettenergi kan nyttes til fredelige formål som å utforske verdensrommet, eller den kan brukes i krig. Det er fornuftsstridig å spørre en vitenskapsmann om hans [oppdagelse] er god eller dårlig for menneskeheten."

Da den amerikanske fysikeren Leo Szilard tok patent på oppskriften for å lage en kjedereaksjon mellom uranatomer og nøytroner i 1934, prøvde han desperat å holde patenten hemmelig. Han ønsket å forhindre misbruk av teknologien. Men da Annen verdenskrig truet, viste Szilards forsøk seg å være nytteløst. Oppskriften hadde sivet ut.

I 1939 sendte Albert Einstein et brev til De forente stater president Franklin Roosevelt, der han skrev: "Atomenergien er kommet for å bli. Krig er uunngåelig." Seks år senere, klokken 8.15 på formiddagen den 6. august 1945, ble atombomben sluppet over Hiroshima. Så mye for de "fredelige hensiktene".

Siden den tid har en Pandoras eske med vitenskapelig teknologi satt forgang i den uhyggelige frykten for atomkrig som nå griper regjeringsledere verden over. Og i tillegg til å bringe menneskeheten til randen av kjernefysisk tilintetgjørelse, har vitenskapelig og teknologisk viten etterlatt seg et spor av byrdefulle miljømessige og sosiale onder.

50 år på avveie?

Se på den veien som industrien har gått. Folk i urbaniserte strøk er gjennom de siste 50 år blitt plaget av alvorlig forurensning av luft og vann, opphoping av kjemisk avfall, støyplager, energimangel, samt en truende mangel av forskjelligartede og uerstattelige energikilder.

Særdeles komplisert er dannelsen av jordsfæren, med en fin balanse mellom vanddamp, ferskvann og is, påvirket av havstrømmer, saltinnhold, fordamping, nedbør, snefall, oksygenforråd og virksomheten hos levende vesener. Mennesket har, ofte uvitende, klart grepet inn i denne balansen i det 20. århundre.

Fluorkarboner og giftig spray har skadet ozonlaget. Industriavfall og vaskemidler ødelegger elvene. Piller og legemidler inkluderer alt fra befruktningshindrende midler til medisiner til hjelp for sviktende

kroppsfunksjoner er helsefarlige. Alt dette står som vitnesbyrd over menneskets mangel på fremsynthet når det gjelder den teknologiske streben. De frukter som vitenskapen og teknologien lovet å høste, er sannelig markspiste. Som et magasin uttrykte det: "Vitenskapens og teknologiens drømmeaktige underverk viser seg til tider å være marerittaktige blunder."

Ved siden av miljøsektoren er det samme i ferd med å skje på det sosiale område. Det er her de største problemene ligger. *Den Enkle Sannhet* stilte følgende spørsmål for 13 år siden: "Kan vitenskapen skaffe nøkkelen til løsninger på problemer som ungdomskriminalitet, ulykkelige ekteskap, sinnssykdom, kriminalitet, økonomiske bekymringer — løsninger på alle store verdensomspennende og personlige problemer som hjemsøker vårt samfunn?"

Riktignok har oppdagelsen av antibiotika, vitaminer og hormoner — for ikke å nevne moderne kirurgisk teknikk og bruken av røntgenstråler, elektrokardiogram og biokjemisk diagnose og behandling — medvirket til at den forventede levealder til gjennomsnittsmennesket i den industrielle verden har økt fra ca. 40 år i år 1900 til ca. 74 år idag. I underutviklede områder,

med høyere levealder, lavere spebarnsdødelighet og bedre ernæring følger også overbefolkning og sult verden over.

Mange påstår at vitenskap og teknikk kan skaffe løsninger på alle disse problemer. "Hvis de ikke kan det, så kan ingen." Filosofen Bertrand Russell uttalte en gang: "All kunnskap er bare oppnåelig på grunnlag av den vitenskapelige metode."

Når man idag vurderer verdens problemer skulle det imidlertid være innlysende at vitenskapen ført i menneskets hånd mislykkes i å bekjempe jordens overveldende problemer.

Den tidligere amerikanske presidenten, Dwight D. Eisenhower, stilte spørsmål om sivilisasjonen nærmet seg lyset — den dagen da frihet og fred skal råde for hele menneskeheten. Han betvilte dette "Vitenskapen ser ut til å gjøre seg klar til å skjenke oss, som en siste gave, evnen til å utrydde menneskelig liv fra denne planet," uttalte han.

Enkelt sagt betyr det at vitenskapen på grunn av sin natur ikke kan skaffe til veie de viktigste svarene i livet. Vi har utvilsomt fordeler av å bo i et avansert miljø. Men de fordelene som har sin opprinnelse i vitenskap og teknikk blir nå på lengre sikt oppveid av negative

Mange spekulerte på hvor kraftig atombomben ville være. Da bomben ble sluppet over Hiroshima, Japan, den 6. august 1945, ble all tvil fjernet av den forferdelige ødeleggelsen.

som Puerto Rico, har spebarns forventede levealder skutt i været med 22 år.

Men vi begynner å innse at sammen

bivirkninger: Krig, vold, fattigdom, kriminalitet, ødelagte hjem, lidelse, umoral, misnøye og sorg.

Den eneste sanne løsning

Kan vi legge skylden på forskerne? Delvis!

Den mest fundamentale vitenskapelige lov er at enhver konkret sannhet skal utfordres. Ingen hellige sannheter må eksistere innenfor vitenskapen. Vel, det er på tide vi innser at menneskets hovedproblem akkurat nå er å overleve! Og den eneste måten å garantere at menneskene vil overleve, er gjennom åpenbaringen av de hellige sannheter. Hvor skulle vitenskapsmenn, eller for den saks skyld politikere, embedsmenn,

høre om Gud? De fleste tror at Guds anliggender er narraktige. De ønsker å vite desto mindre om hans inspirerte og åpenbarte ord — i dag kjent som Den hellige skrift.

Den enkle sannhet er at menneskehetens ulydighet overfor Gud og hans lover har avskåret menneskeslekten fra selve kilden som kan løse våre problemer — nemlig den samme Gud og de samme lovene. Mennesket kan ikke utlede disse åndelige lovene på egen hånd. De er kun åpenbart i Bibelen. Uten dem *kan ikke mennesket selv*

resultatene av menneskelig forvirring. Lykkeligvis vil Jesus Kristus snart tre frem, ja, faktisk snarere enn enkelte ville ønske.

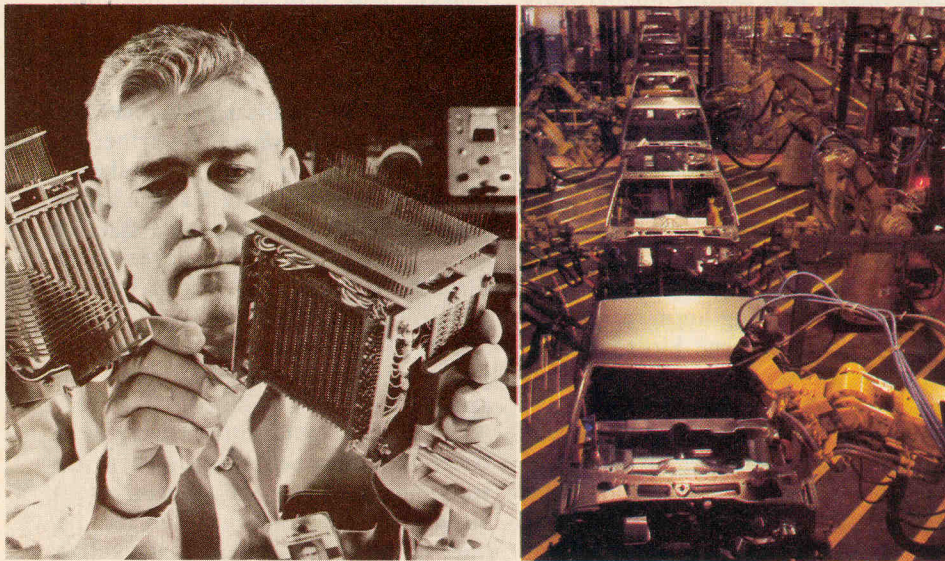
Jesus Kristus forutså hvordan vår verden ville bli. Han forkynte for mer enn 1900 år siden de teknologiske fremskritt og vitenskapelige oppdagelser som vi har idag. Mens han gikk omkring på jorden, advarte han: "Og ble ikke de dager [dvs. våre dager idag] forkortet, da ble intet kjød frelst [i live]" (Matt. 24:22). Det kunne bare være vår tids samfunn han mente, fordi det først er nå at menneskeheten har mulighet til å utsette alt liv på denne planet med atomvåpen og kjemisk og biologisk krigføring.

Jesus Kristus forutså også småkri-ger, hungersnød, sykdommer, naturkatastrofer og umoral som skulle komme til å hemsøke forskjellige områder av verden idag. Folk ønsker ikke å innse årsakene til disse problemene — nemlig at de religiøse lovene blir krenket. Idag som på profeten Jesajas tid "sier [de] til seerne: I skal ikke se, og til profetene: I skal ikke sku for oss det som rett er; tal smigrende ord til oss, sku synkvervinger" (Jes. 30:10).

Dette bladet roper av full hals om at straffen uten tvil vil komme til de nasjoner som ikke vender om og søker etter den sanne Gud. Men vi utroper også godt nytt om det nært forestående Guds styre som vil gi oss fred til slutt — morgendagens vidunderlige verden.

Seks tusen år med menneskestyre under djevelens svøpe er nesten til ende. Snart vil Utopia komme med en tid med enestående fred og lykke — for alle. Da skal jorden virkelig bli full av den evige Guds kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn (Jes. 11:9).

Måtte Gud fremskynde den dagen! □

Takket være teknikkens fremskritt, kan funksjoner som for 15 år siden ble utført av datahukommelser på denne størrelse, idag utføres av en mikrochip som kan få plass på en fingerspiss. Til høyre: Roboter i ferd med å sette sammen personbiler.

lærere og forretningsfolk lete for å finne svar?

Menneskene, som oppstod ved Adam, har valgt å utforske eksperimentell kunnskap fremfor å akseptere den kunnskap som er guddommelig inspirert. Dersom Adam hadde forsynt seg av "livets tre" (1 Mos. 1-3), ville han ha fått åpenbart åndelig så vel som fysisk kunnskap fra Gud Skaperen, som ville ha fortalt ham hvordan han kunne løse sine problemer.

Men mennesket bukket under for djevelens bedrag — nemlig at mennesket selv og ikke Gud skulle bestemme hva som er rett eller galt. Og den falne erkeengel har fra da av forledet mennesket til å tro at vitenskap — menneskelig kunnskap oppnådd gjennom eksperimenter eller spekulasjon — kan og vil løse menneskets åndelige problemer.

Hvor mange mennesker ønsker å

løse de problemene som er av åndelig karakter.

Du forstår, mennesket ble skapt av Gud for at det skulle *være avhengig av* kunnskap på to områder: 1) Det skulle arbeide med sitt daglige virke, og 2) det skulle ha et nært forhold til sin Gud og sine medmennesker. Vårt forhold til Gud er et åndelig fellesskap. Vårt forhold til medmennesker innebærer også religiøse holdninger.

Profeten Hoseas ble inspirert til å skrive varsler som også gjelder for oss idag. Siden menneskene har forkastet kunnskap fra Gud, vil Gud også forkaste dem — fordi "du glemte din Guds lov" (Hos. 4:6).

Uten religiøs kunnskap har menneskeheten, som en forfatter uttrykte det, "sakkert akterut idet det famler seg frem mot en tåkete fremtid, på ukjent grunn." Denne verden, forlatt uten Gud, har i 6000 år høstet de smertelige

Hva er virkelig suksess? Er det bare resultat av flaks? Og hva er nå egentlig virkelig suksess? Hvordan kan vi oppnå det? Vi tilbyr gratis et attraktivt hefte som forklarer hvordan man kan nå dette målet. Når alt kommer til alt er suksess ingen tilfeldighet. Hvorfor ikke skrive etter et gratis eksemplar av **De syv lover for SUKSESS** idag? (Også på dansk.) (Se 2. omslagsside for vår adresse nærmest deg.)

VÆRET I KAOS

Kommer tørketidene tilbake?

av Donald D. Schroeder

Kommer vi påny til å oppleve en katastrofal utvikling i været?

“Millioner truet av hungersnød i Afrika grunnet langvarig tørke.”
“Australia hjemsokt skiftevis av tørkeperioder og oversvømmelser.”
“Europa herjet av varmebølger.”

Du trodde kanskje disse overskriftene gjaldt 1983? Nei, de beskriver det været som herjet landene i 30-årene.

Nye tørkesomre i USA?

Det er ikke uten betydning at dette bladet ble startet i 1934, et av de verste tørkeårene i 30-årenes USA. Det året begynte Guds budskap å bli forkynt gjennom det trykte ord, et budskap som forutsa oppskakende hendelser som vil ryste USA, Storbritannia og andre nasjoner, hendelser som er profetert i Bibelen.

1935-utgaven av den kjente årboken *World Almanac and Book of Facts* beskriver det unormale været i 1934 på denne måten:

“Tørke og støvstormer i Midtvesten ødelegger vinterhveten i veldige mengder — en million tønner om dagen . . . Maisplantingen blir forsinket . . . Buskapen lider. Anslagsvis 300 millioner tonn matjord er blåst bort. Luften ble formørket helt ut til Atlanterhavskysten.”

Samme år var 65 millioner mennesker i 14 kinesiske provinser på flukt fra borgerkrig, hungersnød, tørke og oversvømmelser. Ialt to tredjedeler av den kinesiske befolkningen led i årets løp under værets herjinger.

Hundrevis druknet i voldsomme regnskyll i Japan, Korea og Mandsjuria i 1934. Orkaner feide over Japans viktigste øy og etterlot seg over 4000 døde, 200 000 hjemløse, og skader for 600 millioner kroner.

Idag er vi igjen vitne til ødeleggende værforhold — spesielt lange perioder med sterk varme, tørke eller drivende regn — over store områder på hele kloden.

På sensommeren 1983 kunngjorde det amerikanske landbruksdepartementet at kornhøsten i USA ville bli minst 40% mindre enn ventet, som resultat av en uforutsett og intens tørkeperiode. Produksjonen av soyabønner ble også skadet.

Tørken i Midtvesten kom overraskende fordi mye av såingen og plantingene var blitt forsinket av en fuktig vår. Hvis det blir en slik tørkeperiode også i år, vil USAs store kornreserver bli sterkt redusert, slik at matprisene vil stige til nye høyder, og en rekke land, som er avhengige av rimelige og rikelige matforsyninger fra Nord-Amerika, vil komme til å lide.

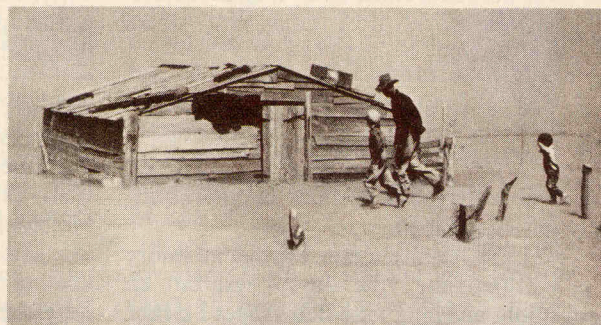
Det er slutt på den tiden da folk rett og slett kunne flytte vekk fra tørke og hungersnød. Hva vil nasjonene gjøre hvis vanskelige værforhold ødelegger høsten og skaper knapphet for de store eksportørene av matvarer — i Nord-Amerika, Australia, Argentina og flere land i Europa?

Veldige områder på det afrikanske kontinent synes nå å være låst i en klimatisk utvikling av langvarig og mer vidspredt tørke. Tørke-ødeleggelsene har spredt seg til de primære dyrkningsområdene i Sør-Afrika og Zimbabwe, og har dermed redusert matvareeksporten fra disse hovedforsyningskildene til andre afrikanske land som mangler mat. Først nå begynner

Australia å komme over skadevirkningene av de rekordartede tørkeperiodene og nedbørmengdene i den senere tid.

Usette dimensjoner

Gjennom årene har meteorologene fått stadig bedre forståelse for de fysiske faktorer som innvirker på mønstrene for værutviklingen. Men de innrømmer at de ikke skjønner *hvorfor* slike verdensomspennende vær-krefter som

Ødeleggelsene som fulgte 30-årenes tørketid i USA (øverst) har de senere tiår gjentatt seg i Australia.

jet-strømmene i stor høyde eller kraftige havstrømmer endrer seg slik de gjør.

Bibelen gjør det klart hvem som styrer været! “Ild og hagl, sne og damp, stormvind, som setter hans ord i verk” (Salm. 148:8). Gud griper inn i været for å fremme sine formål blant nasjonene. *Den Enkle Sannhet* er et av de få organer som har kunngjort dette!

De lidelsene som skyldes de katastrofale værforholdene, er en advarsel til menneskeheten. For det meste styres værforholdene av naturens lover. Det hender det utvikler seg skadelige værforhold, og da kan det hende at Gud rett og slett ikke vil stoppe denne utviklingen på grunn av nasjonenes synder og avgudsdyrkelse.

Bibelen avslører også at Gud griper direkte inn for å straffe visse nasjoner med værkatastrofer. "Jeg har slått eder med kornbrann og rust . . . men I har ikke omvendt eder til meg, sier Herren" (Amos 4:9). I sin store plan kan han også tillate Satan, denne verdens gud (2. Kor. 4:4), å skape værkatastrofer for menneskets endelige lærdom (se Job, kap. 1).

I 1950-årene ble Nord-Amerika nok en gang herjet av intens tørke flere år på rad. Men folk flest oppfattet ikke budskapet.

Så ble værforholdene i Nord-Amerika og mange andre steder i verden uvanlig gunstige fra slutten av 50-årene til begynnelsen av 70-årene. År etter år var det rekordhøst i USA, og monsuneer kom til rett tid i India, Vest-Afrika og Kina.

I dette tidsrommet vokste verdens befolkning raskt. Det gode været la alt til rette for den såkalte "grønne revolusjon". Mange syntes at alt gikk som det skulle. Men meteorologene fremholder at denne godværsperioden var et rent lykketreff. Normalt skulle det ha variert langt sterkere.

Det var få som så at Gud i disse årene hadde gitt mange nasjoner mer velstand, og tid for oss til å fullføre oppgaven med å kunngjøre Kristi evangelium om Guds Rike til verden. Det er de gode nyhetene om at Jesus snart vil komme tilbake til jorden for å opprette Guds styre og slå ned de syndefulle nasjonene.

Ettersom arbeidet med Guds advarsel går mot slutten, avslører Bibelen store forstyrrelser i været og tiltagende naturkatastrofer før menneskets herskertid utløper. Meteorologene forutsier også at vi nå vil få en tid med mer ustabil og varierende vær.

Det vi mennesker driver med, er også med på å forandre været.

I de siste tiår har vitenskapen begynt å forstå at industriens luftforurensing, skadelige jordbruksformer og snauhugst av skogen fører til lokale

værforandringer. Når vi mennesker øker vår industriaktivitet og forbrenner olje og kull, gir dette en betydelig økning av mengden karbondioksyd i atmosfæren — og det kan gi endringer i værutviklingen.

Gud lar oss mennesker få merke virkningene av disse våre synder mot naturen. Men mange har ennå ikke innsett at han også innvirker på været for å straffe for *åndelige* synder.

For mange århundrer siden forsto den vise kong Salomo sammenhengen mellom overtredelse av Guds åndelige lover — og dårlig vær. Da han innvidde Guds tempel, ba Salomo: "Når himmelen lukkes, så det ikke kommer regn, fordi de *synder* mot deg . . ." (2. Krøn. 6:26).

Våre moderne nasjoner — selv de som bekjenner seg til den kristne tro — synder stygt. Vi har oversett Guds lover og avvist mange ting som for ham er hellige. Bibelen avslører klart hvordan Gud taler til nasjoner som synder — gjennom langvarige unormale værforhold.

Den advarselen har du ikke råd til å overse! □

RELIGION

(Fortsatt fra side 11)

Iran ville fange verdens oppmerksomhet og sympati.

I De forente stater og mange andre vestlige land ville du ha lest om en stadig nedgang i medlemskapet i kirker og synagoger (andelen voksne som er medlem av en religiøs organisasjon) under de siste fem tiår.

Et synkende antall menigheter ville bli tatt til inntekt for en voksende materialisme og en mislykket institusjonspreget religion som ikke lenger er "relevant" i vår verden.

Samtidig ville du ha vært vitne til en meget omtalt periode med økende spenning mellom kirke og stat i USA, en periode som mange ville tolke som en nedbryting av religiøs frihet i Amerika.

Islamsk gjenreisning

I motsetning til det synkende medlemskap i vestlige kirkesamfunn ville nyhetsreportasjer ha fortalt om en motsatt tendens i den islamske verden. Islam ville komme til å bli den av verdensreligionene som ville være i raskest vekst (se diagram). På slutten av 70-årene ville for eksempel én av to

fødsler i Sovjetunionen være av islamsk herkomst!

På begynnelsen av 1980-årene ville islam være religionen til over en femtedel av menneskeheten, bare overgått av kristendommen! Den ville komme til å bli den dominerende religionen i godt og vel 40 land.

Nyhetsoverskrifter ville også ha fortalt deg at Muhammeds religion begynte å bli en mektig religiøs og politisk kraft. Oppkomsten av en islamsk, fundamentalistisk bevegelse ville bli rapportert over hele Midtøsten — en reaksjon mot vestlige skikker og verdier som står i sterk motsetning til Koranens prinsipper. Iran ville bli den største triumf hvor en revolusjon kom til å etablere et Shiit-regime i 1979.

Viktigste utviklingstrekk

Men den viktigste og mest vidtrekkende utvikling på det religiøse området i løpet av det siste halve århundret ville være at en hovedprofeti i Bibelen ville begynne å gå i oppfyllelse. Denne profetien finnes i Matteus 24:14, og den fastslår:

"Og dette evangelium [dette glade budskap] om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme."

Jesus Kristus forutsa således at et hovedtegn på slutten av vår tidsalder ville være en verdensomfattende proklamasjon av det lenge så undertrykte og lite forståtte, sanne evangelium. (For ytterligere detaljer, skriv etter *What Is The True Gospel?*, ennå ikke på norsk.)

Det var 50 år siden denne måned at evangeliet begynte sin utbredelse gjennom dette bladet. Denne verdensomfattende bestrebelsen er nå iferd med å favne vår klode, idet den innvarsler krisen som raskt nærmer seg ved slutten av denne tidsalderen — og den nært forestående grunnleggelsen av Guds tusenårige rike på jord! □

DE TI BUD

Er De ti bud foreldet i våre dagers kaotiske verden? Eller er de like aktuelle nå som da Gud gav dem på Sinai berg? Vi har et attraktivt hefte som i klar tekst forklarer denne ufrovikelige, levende lov, som snart vil bli grunnlov for en fredelig, fremgangsrik verden av imorgen. Hvorfor ikke skrive etter et gratis eksemplar av **De ti bud?** (Se 2. omslagsside for vår adresse nærmest deg.)

PERSONLIG

(Fortsatt fra side 2)

til å tenke på seg selv som en uødelig guddom.

Tvertimot består menneskelivets eneste verdi i menneskeånden og muligheten til å bli unnfanget ved Gud, for senere å bli født SANN GUD, et barn i GUDS FAMILIE — ett med Gud.

Mennesket er ikke noen guddom i

NY MORAL

(Fortsatt fra side 14)

andre. Infeksjon gjennom blodoverføring er også et faremoment.

Nå i 1980-årene er vi truet av sterkt økende alkoholisme. Hvert år er det nye millioner som sklir utfor den sleipe skråningen ned i rus, sykdom, forbrytelser og død.

Dr. William Pollin, direktøren for det amerikanske institutt for forskning av narkotikamisbruk, sa nylig til journalister fra *Den Enkle Sannhet*: "Vi er nå kommet gjennom en periode på omtrent 20 år, hvor vi opplevde en dramatisk økning i bruken av narkotika i USA . . . Hvis en slik økning kommer opp i 100 prosent, er den epidemisk — men når det gjelder narkotikamisbruk, er økningen ikke mindre enn 3000 prosent!"

Faktisk blir omtrent hvert eneste felt av vårt liv berørt av det sterke inntrykket som disse skremmende sosiale fenomenene utgjør.

Årsakene og løsningene lokalisert

Det er lenge siden menneskeheten

Forurensning

(Fortsatt fra side 15)

vannforsyningen etter å ha etset seg ut av avfallstønner. Leger ser kanskje ingen symptomer på årevis, og så slår tragedien til!

Hvem vet hvilke problemer våre barn vil møte fordi de stadig utsettes for små mengder giftig avfall?

Nei — mennesket har ikke engang begynt å rense opp i miljøet. Det kan ikke engang holde stand mot forurensningen.

Menneskets dilemma

Hvilket dilemma. I sitt ønske om velstand skapte mennesket et frankensteinmonster. I sin søken etter mere komfort og bekvemmelighet, høyere tempo og bedre helse, utviklet mennes-

seg selv, bare dødelig kjøtt og blod med en hjerne som har fått intellektuelle krefter gjennom menneskeånden.

Derfor er mennesket i seg selv av uendelig liten verdi i forhold til hva selvbestaltede vismenn i vår verden hevder. Men når et menneske først er blitt unnfanget ved den allmechtige Gud ved at selve det LIV og den ånd som er av den levende Gud, tar bolig i en, da er menneskets muligheter av uendelig

fornektet den kunnskapen fra sin Skaper som kunne ha forhindret alle de forbannelser vi nå lider under. Når vi bryter Guds bud, bryter de oss ned. Skriften er full av forbannelser og plager som automatisk rammer de nasjoner som fornekter Guds hellige lov. Særlig i 5. Mosebok, 28 kapittel, og 3. Mosebok, 26 kapittel finner vi dette.

Apostelen Paulus ble inspirert til følgende profeti om våre seneste tiders moralske krise:

"Men dette skal du vite at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære stortalende, overmodige, spottende, ulydige mot foreldre, utaknemlige, vanhellige, ukjærlige, upålitelige, baktalende, umåtelige, umilde uten kjærlighet til det gode, svikefulle . . . slike som elsker sine lyster høyere enn Gud, som har gudfryktighets skinn, men fornekter dens kraft" (2. Tim. 3:1-5).

Jesaja (Esaias) advarte dem som ville prøve å snu om på de sanne verdier: "Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør

ket kjemikalier som resulterte i giftig avfall og uante bivirkninger. Til å begynne med tenkte nesten ingen på hvilke virkninger det skulle få på samfunnet og fremtidige generasjoner.

Den gamle profet gav følgende malende beskrivelse av vår tid: "Jorden sturer og visner . . . både himmel og jord sykner hen. *Jorden er blitt vanhelliget av dem som bor på den* . . . Derfor skal forbannelser fortære hele jorden; de som bor på den, må bøte for sin skyld. Derfor blir menneskene få på jorden, det blir ikke mange tilbake" (Jes. (Es.) 24:4-6; '78-overs.).

"La oss ha det nå"-filosofien truer fremtidige generasjoner. Bare etter en spesiell og redselsfull hendelse begynner menneskene å tenke på konsekvensene av hva de har funnet opp. Slik fungerer egoismen og selvopptattheten.

større verdi enn en kidnappet menneskeverden noensinne har fattet.

Når vi endelig er født inn i *Guds familie*, skal vi fullføre skapelsen av hele det endeløse univers. Vi skal fortsette dette skaperverket til evig tid, i en prakt og skinnende skjønnhet i all evighet.

Heri ligger de ufattelige muligheter for de mennesker som "hungrer og tørster etter Guds rettferd." □

mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert! Ve dem som er vise i egne øyne . . ." (Jes. 5:20-21).

Disse veklagene gjenlyder den dag idag!

Jesaja forutså også de familiekrisene vi har idag fordi sakene er snudd på hodet: "Mitt folk har barn til herskere, og kvinner rår over det . . . dine ledere fører deg vill" (Jes. 3:12, '78-overs.).

Gjennom femti år har *Den Enkle Sannhet* forklart hva som er de virkelige årsaker til menneskehetens problemer. Vi har advart om Guds jordrystende straffedom for å vekke nasjonene til å fatte Guds overhøyhet og myndighet over deres liv. Hvis Gud ikke snart ville la sitt rike komme, da ville menneskenes ondskap og slette moral fullstendig forderve og ødelegge alt menneskelig liv (Matt. 24:22).

Bare i dette bladet kan du lese om hvordan Guds vidunderlige planer snart vil føre menneskeheten tilbake til de rette moralske og åndelige veier! □

Det er på tide å innse menneskets begrensede klokskap, dets skjødesløse planlegging, og erkjenne at hele vår livsførsel må forandres. Det er på tide at produsenter og forbrukere av kjemiske stoff beskjeftiger seg med årsakene og virkningene.

Tenk før du bruker kjemikalier i hjemmet. Vi burde spørre oss selv: "Trenger jeg virkelig dette middelet? Vil det skade min familie?"

Oppdra deg selv til å finne alternativer — til å bruke produkter som er biologisk nedbrytbare — istedenfor kjemiske sammensetninger som kan være farlige. Det er på tide vi begynner å tenke på andres helse og velferd — ikke bare på vår egen. Utsetter vi dette stort lenger, kan det bli for sent å redde menneskeheten fra konsekvensene av ytterligere kjemisk forurensning! □

Hvorfor de trengte “et tidsskrift til forståelse” for femti år siden

Eugene, Oregon

De kjente ikke hverandre, men på slutten av oktober 1933 satt to redaktører ikke langt herfra og forberedte sine publikasjoner.

Redaktøren av *Jefferson Review* påstod aldri at hans avis var blant de største i verden. Den oppgaven avisen hadde under den store depresjonen, var en gang i uken å rapportere hendelsene i en fredelig bondebygd i Willamettedalen noen kilometer nord for Eugene.

Men selv en liten avis må forsøke å gi sine lesere mere enn bare lokale trivialiteter. Willamettedalen i Oregon var et fredelig sted, men nyhetene utenfra vekket bekymring. Langt borte over havet begynte krigsskyene igjen å samle seg over Europa.

Det var mindre enn 16 år siden Første verdenskrig sluttet. I november 1918 undertegnet Tyskland en våpenhvileavtale, og landets keiser hadde gått i eksil. Det hadde vært en blodig krig hvis like verden aldri tidligere hadde sett. Den ble kjempet på markene i Frankrike og Belgia, men krigens redsler ble bragt hjem til Willamettedalen da noen av bygdas sønner som hadde dratt ut i kamp, kom såret eller lemlestet hjem igjen — eller var sendt hjem for å bli gravlagt.

Da våpengnyet la seg, sa en sjokkert verden “aldri mere!” Dette måtte være krigen som ville gjøre slutt på all videre krig.

Men nå kom det nye herskere i Europa, og de virket svært krigslystne. Ja, det var bekymringsfullt, virkelig

bekymringsfullt. Leserne av *Jefferson Review* trengte å vite hva som holdt på å skje.

Derfor trykte redaktøren følgende blant nyhetene om at en harmonikagruppe var planlagt, og at skolens karnival snart ville starte:

“Vår sivilisasjon har kommet langt, men ikke så langt at vi ikke igjen hører sabelen rasle. Vanskeligheter blir idag som på Davids og Goliats tid løst med store krigshærer og ved at verdens ungdom må dø, noe som representerer et skritt tilbake i alt det vi trodde sivilisasjonen hadde oppnådd. Istedenfor å bruke fornuft, forståelse og drøftelser når et problem oppstår, farer vi opp, så uenigheten bare kan løses ved messingkorpsenes fanfarer, uniformer, marsjerende føtter, eksploderende geværer og død. . .

Begjær etter større makt og rikdom er vanligvis den viktigste årsak til krig. . . Krigen tårner seg opp på kontinentet, og [den siste] Verdenskrigens formålsløshet sikrer ikke at en ny krig ikke kan komme. Vi kan bare håpe og be at den menneskelige rase har gått et skritt fremover siden krigen, og at den truende fare for en ny konflikt kan bli unngått gjennom vår høyere intelligens og den kristne religion som vår nåværende sivilisasjon er så stolt av.”

Jeg fant denne gamle lederen blant mikrofilmene som biblioteket til Oregon Universitet hadde i sitt arkiv. Jeg tviler på at mere enn en håndfull mennesker kan ha lest den på mere enn 50 år. Men antagelig ble den lest av de fleste av leserne til *Jefferson Review* i oktober 1933. Kanskje den beroliget dem, for i 1933 var tanken på en ny krig ganske enkelt for fryktelig til å dvele ved. Våpnene var ganske enkelt for forferdelige og konsekvensene for skremmende.

Første verdenskrig hadde vist at det var slutt på den tid da man kunne bruke leiehærer for å avgjøre konflikter i kulissekriker. Hele befolkninger, soldater som sivile, hadde vært involvert. Det hadde vært en totalkrig. Følgelig, sa *Jefferson Review*, må vår “høyere intelligens” og “kristne religion” lede oss så vi finner en bedre måte å løse konflikter på nasjonene imellom.

Det skulle være unødvendig å nevne at så ikke skjedde. I 1939 begynte Annen verdenskrig i Europa, og enda flere millioner skulle dø før den var over. I løpet av nesten seks års konflikt utviklet vår “høyere intelligens” og “fremskredne sivilisasjon” blodbadets teknologi og mekanisme til nye høyder.

Redaktøren av *Jefferson Review* visste selvsagt ikke alt dette. Men det han visste, fikk ham til å velge denne gripende lederen for sine lesere. Men det var noe meget viktig forfatteren av dette lille stykket ikke forstod. Og han var ikke den eneste.

To større nyhetsmagasiner startet sin utgivelse i USA dette året. De bragte en ny kvalitetsstandard for nyhetsformidling. Folk kunne nå få et bedre innblikk i *hva* som skjedde. Og likevel var det en manglende dimensjon i hvordan nyhetene ble rapportert i 1933.

Men ikke langt fra det stedet hvor redaktøren av *Jefferson Review* satte sin avis sammen, begynte et enestående tidsskrift å ta form. Det var en ydmyk liten sak — dens dårlig stilte redaktør manglet de fleste ressurser som må til for å starte et tidsskrift. Men redaktør Herbert W. Armstrong var også bekymret over den tilstand verden befant seg i. Hans forståelse kom ikke bare fra lesning av de foruroligende nyhetene fra Europa. Han hadde også begynt å forstå bibelprofetienes virkelige betydning.

Han hadde oppdaget den sanne identitet til Nord-Amerikas og Nordvest-Europas nasjoner. Profetier som folk flest så på som historiske kuriositeter var plutselig blitt dramatisk og uhyggelig levende. Han forstod at situasjonen var langt alvorligere enn noen var klar over. De som bodde i Oregon — ja, Amerika og hele verden forøvrig — var i dødelig fare.

Og likevel så det ikke ut til at noen nyhetskilde virkelig forstod hvor alvorlig tidene var. Det var behov for “et tidsskrift til forståelse”. Herbert Armstrong skrev derfor — med varsomhet — den første overskriften til *Den Enkle Sannhet* ved å holde en svartstensil opp mot vinduet med hånden: “Er en verdensdiktator på vei?”

Fem år senere svermet Hitlers krigshærer over Europa. Bare Storbritannia stod igjen, nesten helt forsvarsløs. Så kom Pearl Harbor og japanesernes dramatiske suksess i Stillehavet. Det så ut til at “Jakobs trengselstid” hadde kommet.

Men sakte begynte krigslykken å vende seg mot fascistmaktene.

I 1945 kom freden, og igjen kunne verden trekke et lettelsens sukk. Dette *måtte* være krigen som skulle gjøre slutt på all krig. Krig var ikke lenger en praktisk løsning på menneskenes konflikter, det måtte finnes en bedre måte. Man hadde høye forhåpninger til De forente nasjoner, et sted hvor nasjonene kunne snakke sammen istedenfor å kjempe.

Men *Den Enkle Sannhet* delte ikke optimismen for den umiddelbare fremtid. Selv før støvet hadde lagt seg, advarte dette bladet at verden måtte vente seg en ny og enda frykteligere krig.

I 1945, som Europa ravet rundt i ruiner, virket dette ikke særlig trolig. Men årene har gitt oss rett. Siden Annen verdenskrig tok slutt, har menneskeheten lært mere enn i noen annen periode i historien. Forbløffende fremskritt har vært gjort innen transport, kommunikasjon, helse, videnskap, bygningskonstruksjon og jordbruk. Men menneskene kriger fortsatt, de sulter, ødelegger og dør. Vi vet fremdeles ikke hvordan vi skal leve i fred. Til tross for all den fremgang vi har hatt, har vi *overhodet ikke* lært noe om dette.

Nasjoner med en “utviklet sivilisasjon” og “høyere intelligens” truer fortsatt hverandre (og alle andre). Selv såkalt kristne nasjoner krangler og kjemper uten så meget som en tanke på det sjette bud (“du skal ikke drepe”) eller for den saks skyld noen av de andre. Fred er vel så fjernt idag

som noen gang. Som mennesker kjemper og dør, øker hunger og pest, slik Jesus Kristus sa de ville gjøre like før den endelige katastrofen (Matt. 24:6-8). Til tross for en overlegen teknologi, en fremskreden sivilisasjon og det som går for å være den kristne religion, er denne jord idag en langt farligere plass å leve på enn i 1933.

Willamettetdalen er imidlertid like vakker idag som den alltid har vært. Jeg kjenner få steder på jorden som kan konkurrere med denne del av Oregon når det gjelder naturskjønnheter — snedekte fjell, skoger som strekker seg oppover, elver som kaster seg nedover fjellsidene, og velstelte gårder som ligger lunt til i stille daler.

I den deilige universitetsbyen Eugene synes det alt sammen — de oversjøiske krigene, rakettkrisen i Europa, skitten og møkken, fattigdommen, sykdommen og elendigheten i den tredje og fjerde verden — å være så langt borte — slik det også virket i 1933. Men det er en forskjell. En ny konflikt ville ikke bare ramme dem som frivillig går ut i kamp.

Den høyere intelligens til fremskredne sivilisasjoner har idag gjort det mulig å bringe krigen til døren til ethvert hjem. Hvis derfor “de dager [ikke ble] forkortet, da ble intet kjød frelst [i live]” (Matt. 24:22). Nå er det 50 år siden *Den Enkle Sannhet* begynte å proklamere dette. Vi kan ikke endre tone — ikke riktig ennå. Ikke så lenge det er behov for noen som kommer med en advarsel og et vitnesbyrd.

En gjennomgang av de 50 år gamle avisene understreker virkelig dette. Folk har lært så meget — men menneskene er like langt som noen gang fra å utvikle en fremskreden sivilisasjon basert på den sanne kristne religion. En dag vil den være her, men Gud vil være nødt til å vise menneskeheten hvordan den kan skapes. Først må disse profetiene oppfylles, vi kommer ikke til å lære leksen på noen annen måte.

Jefferson Review kommer fortsatt jevnlig ut. Det er en anstendig liten avis, som trofast rapporterer det som skjer i bygda i Willamettetdalen.

Kontorene til *Den Enkle Sannhet* ble flyttet fra Eugene i 1947. Det er nå et internasjonalt tidsskrift på syv språk. Men bladet føler fortsatt ansvar for befolkningen i Willamettetdalen, slik vi gjør for alle våre millioner av lesere verden over.

Som for 50 år siden kan fremdeles ingen annen nyhetskilde forklare deg den fulle betydning av de begivenhetene som vil påvirke ditt liv. De forstår ikke *hvorfor* vi ikke kan løse de problemene som truer menneskets eksistens, eller hvorfor tingenes tilstand bare blir verre ettersom vår sivilisasjon går “fremover”.

Det er ikke lenger skandaløst eller dommedagssnakk å advare om overhengende fare og om sammenbruddet av den nåværende verdensorden.

Også andre publikasjoner gjør dette jevnlig. Men *fortsatt* kjenner de ikke til den virkelige *årsak* til problemene. De kan fortsatt ikke hjelpe deg å imøtese og forberede deg til den strålende fremtid *slik den kommer til å bli*.

Du trenger “den enkle sannhet” om dette.

Det er årsaken til at verden trengte dette tidsskriftet til forståelse for 50 år siden.

Noe som fortsatt er tilfelle.

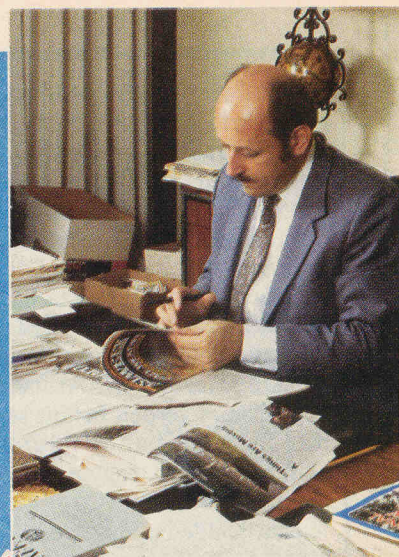
—John Halford

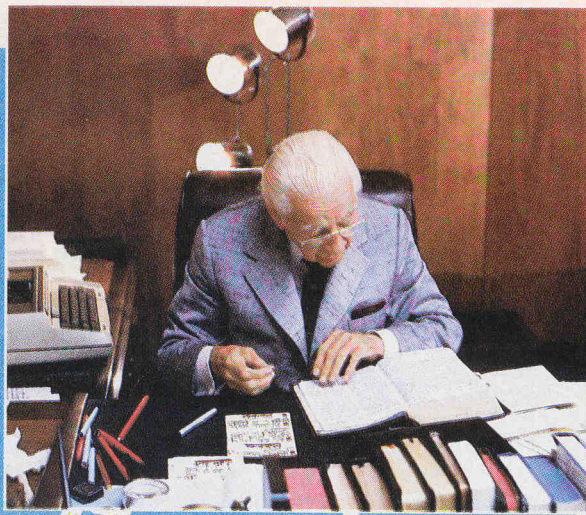
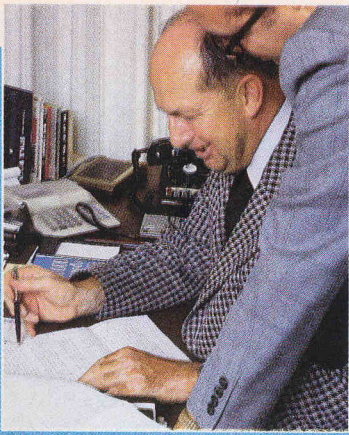
"The Plain Truth" ("Den Enkle Sannhet")

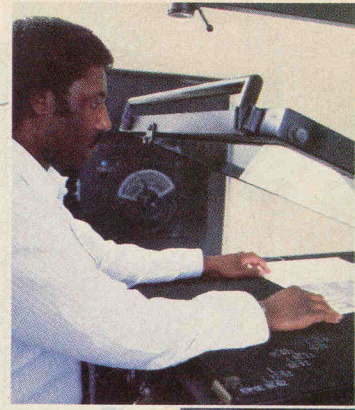
Forklarer meningen bak verdensbegivenhetene og menneskelivets ærefryktinn-
gytende formål

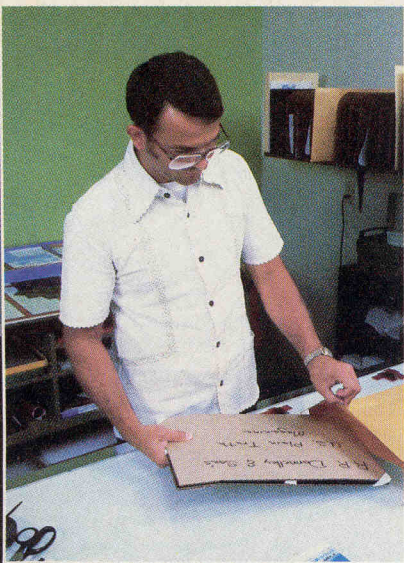
Mer enn 20 millioner mennesker fra 203 land og territorier leser nå The Plain Truth hver måned. De fleste større nyhetsmagasiner utgir sine forskjellige utgaver kun på ett språk verden rundt. Kun The Plain Truth blir utgitt samtidig på syv språk. Kartet til høyre viser hvilken utbredelse bladet har på de forskjellige kontinenter.

De innskutte bildene viser fra venstre til høyre hovedtrekkene i produksjonen av et nummer, fra planleggingsstadiet til det foreligger fullt ferdig. Februarnummeret begynte med at redaksjonen hadde et planleggingsmøte i redaksjonens konferanserom i begynnelsen av august. Bare en del av forfatterstaben er vist. Etter en times dyptpøyende diskusjon om hva 50-års jubileumsnummeret skal fokusere på, bli oppgavene fordelt. I løpet av de neste ukene blir

bakgrunnsstoff for artiklene samlet inn, samtidig som grafiske behov blir klarlagt. Redaktøren for internasjonale nyheter, Gene H. Hogberg, holder seg for eksempel løpende orientert med de seneste tidsskriftene i sitt kontor. Omtrent en måned etter planleggingsmøtet diskuterer forfatterne sine manuskripter med redaktøren, og de endringene som kreves på grunn av den uensartede leserkretsen, blir inkorporert i artiklene.

Imens forbereder utgiveren, Herbert W. Armstrong, sin "personlig"-artikkel og andre artikler i sitt kontor.

I samarbeid med grafikere lager fotoredaksjonen illustrasjoner til artiklene etterhvert som de utvikler seg.

Bildene på denne dobbeltsiden (fra venstre mot høyre) viser det ferdigsatte manuskriptet som blir kalt frem på en videoterminal i composing for endelig korrektur.

I et produksjonsmøte drøfter utgivningstjenesten lay-out'en av februarnummeret, som vårt grafiske kontor har forberedt. Lay-out'en sendes så til separasjon og setting. I prepress blir den endelige satsen fotografert. Filmen blir så fremkalt og klargjort for oversendelse til trykkeriene. Straks de første eksemplarene kommer ferske fra trykkeriet, blir de kontrollert av Herbert W. Armstrong og ansvarshavende redaktør Dexter H. Faulkner.

Av de mere enn 50 redaktørene og internasjonale direktørene var 30 tilgjengelig for det motstående fotografiet for dette jubileumsnummeret. (Den enkeltes ansvarsområde er angitt på 2. omslagsside.) Første rekke: Colin Adair, Dibar Apartian, Guy Ames, John B. Karlson, Robert Morton, Herbert W. Armstrong, Dexter H. Faulkner, Dan C. Taylor, Norman L. Shoaf, Keith W. Stump. Annen rekke: Bram de Bree, Roy McCarthy, Frank Brown, Frank Schnee, Donald D. Schroeder, Michael A. Snyder, Sheila Graham, Clayton D. Steep. Tredje rekke: Don Walls, Carn Catherwood, Leon Walker, Peter Nathan, Herman L. Hoeh, Gene H. Hogberg, Ron Toth, Roderick C. Meredith. Bakre rekke: Jeff E. Zhorne, Peter Moore, Raymond F. McNair, Ronald D. Kelly.

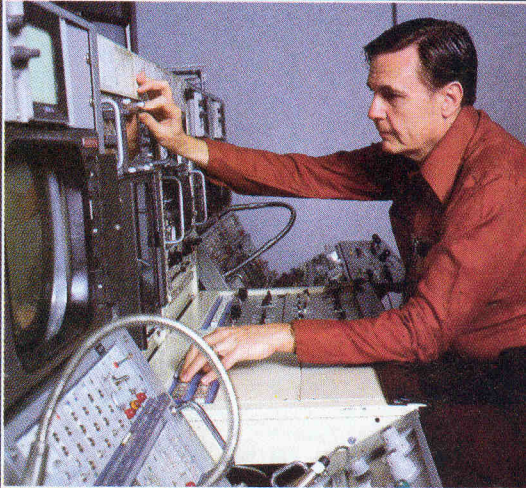
Programmet "The World Tomorrow"

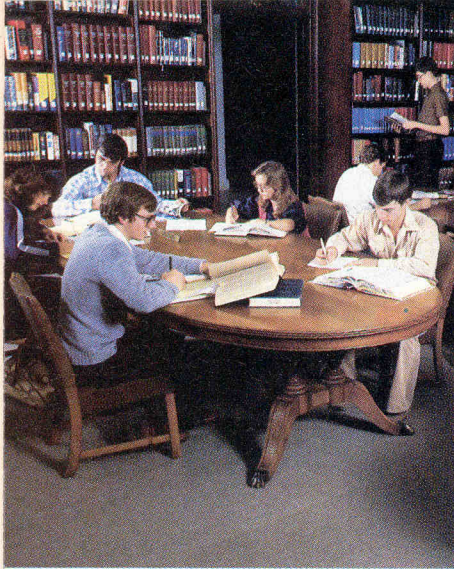
Gir håp
til en
håpløshetens
tidsalder

I over et halvt århundre har Herbert W. Armstrong gitt en autoritativ redegjørelse for betydningen av verdensbegivenhetene på radio- og fjernsynsprogrammet The World Tomorrow ("Morgendagens verden"), et program som tordner ut over eteren med en sendereffekt på mere enn en million watt, og som sendes av over 340 fjernsynsstasjoner verden over. Ifølge amerikanske mediafolk er dette programmet den radioutsendelsen i De forente stater som har vært sendt lengst uten avbrudd.

Fra hypermoderne radio- og fjernsynsstudioer i Pasadena, California, gir Herbert W. Armstrong ukentlige og daglige sendinger om årsakene til dagens innenlandske og internasjonale problemer. Med klokken fra høyre: Herbert W. Armstrong tilbyr gratis abonnement på The Plain Truth ved slutten av nok et program; en lydtekniker mikser et program for radio; studioets sjefstekniker kontrollerer den tekniske kvaliteten; personell tilrettelegger lydbåndopptak i kontrollrommet; og fjernsynsutsendinger blir ettersynkronisert for distribusjon verden rundt.

Ambassador College

Utvikler
intellekt og
personlighet
hos
morgendagens
ledere

Ambassador College ble grunnlagt i 1947 av Herbert W. Armstrong med det formål å "gjenvinne sanne verdier". Idag når høyskolens utviklingsprogrammer på utdannelsektoren frem til de fleste større nasjoner.

Ambassador er ikke en tradisjonell modell av de europeiske og amerikanske høyskoler. Den er fri fra tradisjonens lenker. Den er ikke hjemstøtt av studentdemonstrasjoner, vold, narkotika eller umoral. Høyskolen legger vekt på å utvikle hele personligheten, ikke bare intellektet. Ambassador College er unik, idet den har en karakteroppbyggende utdanning. Den lærer studentene ikke bare hvordan de skal skaffe seg en levevei, men også hvordan de skal leve. Studenter ved Ambassador blir undervist i de aspekter som vanlig utdanning mangler — den grunnleggende hensikt og opprinnelige mening med menneskelivet, likeledes de verdifulle egenskaper samt hovedkriteriene for suksess. Studenter blir gitt individuell oppmerksomhet i sin karaktermessige, kulturelle og personlige utvikling.

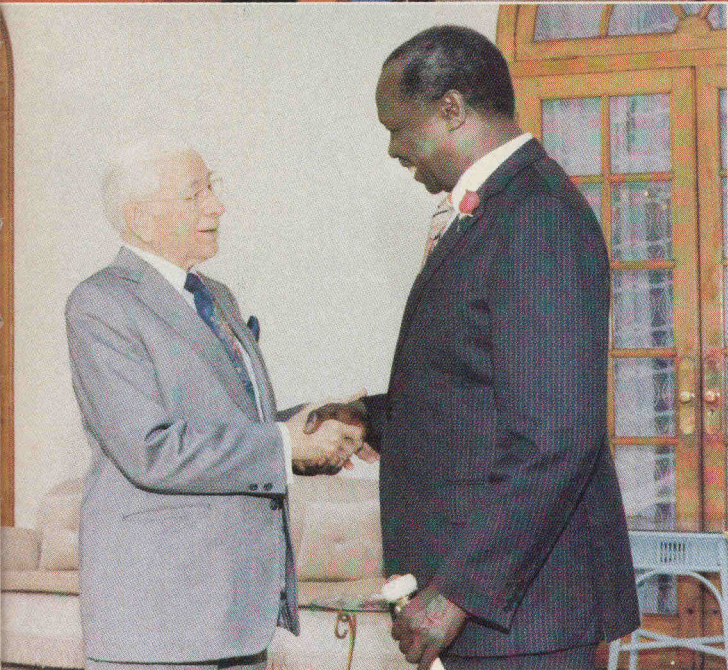
Herbert W. Armstrong

Brobygger over lande- grensene

I følge tidligere president i USA, Richard M. Nixon, har verden idag "beveget seg over terskelen til en periode med akutte kriser, hvor vår overlevelse i det 21. århundre er satt direkte på spill."

For å avverge denne truende krise og for å lære menneskeheten om veien til sann fred og harmoni, har Herbert W. Armstrong i 15 år personlig trådt frem for statsoverhoder og andre ledere innen regjeringer, utdanningsvesenet og industri. En israelsk regjeringsminister sa følgende om Armstrong i 1974: "Herbert Armstrong reiser for humanitære og utdanningsmessige grunner, og i den hensikt å bygge bro mellom mennesker i forskjellige områder — og han lykkes godt." I Den Enkle Sannhet forklarer Armstrong ofte direkte resultatene av sine møter med internasjonale ledere. Innholdet av disse møtene varierer, de fokuserer

årsakene til verdens problemer — det være seg internasjonale, hjemlige, økonomiske eller åndelige spørsmål.

Bildene på disse sidene gir våre lesere et glimt av disse personlige sammenkomstene. Øverst fra venstre hjørne på forrige dobbeltside: Herr Armstrong flyr tusenvis av mil i året for å vise veien til sann fred; utgiveren av Den Enkle Sannhet gransker et eksemplar i selskap med Japans statsminister Yasuhiro Nakasone og et medlem av den japanske riksdag; Thailands statsminister, Prem Tinsulanonda gratulerer Armstrong personlig for den kongelige Thai-ordenen som ble ham til del, skjendet på vegne av Thailands Kong Bhumipol (Armstrong mottok den kongelige ærestittel av "Kommandør av vår edleste orden, Thailands krone"); Armstrong hilser den kenyanske president Daniel Arap Moi i Nairobi, Kenya; Spanias konge Juan Carlos og Armstrong samtaler i kongens residens utenfor Madrid. (Under besøket forklarte kongen overfor Armstrong sitt personlige engasjement for en fremtidig politisk og økonomisk union av europeiske nasjoner, samt Spanias rolle i denne unionen.)

Med klokken på disse sidene: Herr Armstrong overrekker en personlig protokoll-gave til Israels daværende president Yitzhak Navon; Den Enkle Sannhets utgiver og hans venn gjennom mange år, borgermester Teddy Kollek av Jerusalem, diskuterer problemer som den gamle by står overfor; Den egyptiske president Hosni Mubarak i det samme kontor hvor avdøde president Anwar Sadat møtte Herr Armstrong; Kypros' fungerende president George Ladas mottar Armstrong på sitt kontor; Herbert W. Armstrong idet han overrekker en gave av Steubenkrystall til en gammel venn, Kong Hussein av Jordan. (De møttes første gang i Amman, Jordan, i 1971.)

Ambassador-stiftelsen

Avhjelper de kulturelle og utdanningsmessige behov hos alle folkeslag

Ambassador-stiftelsen representerer den filantropiske gren av Guds Verdensvide Menighet, idet den spenner over et stort antall kulturelle, utdanningsmessige og humanitære prosjekter.

Ledet av grunnlegger og president Herbert W. Armstrong skjærer stiftelsens virksomhet gjennom de vanskeligheter som skiller verden, hvor hat, fordommer og personlig ærgjerrighet altfor ofte dominerer.

Øverst fra venstre: En college-student fra Ambassador underviser laotiske flyktninger i Thailand i et fellesprosjekt mellom stiftelsen og Wat Thai i Los Angeles, California; dansere fra Pekings nasjonale akrobatgruppe opptrer i Ambassador Auditorium i Pasadena, California, understøttet av stiftelsen; Herbert W. Armstrong besøker en skole for mentalt funksjonshemmede i Amman, Jordan, som blir delvis understøttet og assistert av stiftelsen; og dirigent Herbert von Karajan leder Berlins Filharmoniske Orkester under en rekke utsøkte forestillinger i Ambassador Auditorium.

Stiftelsen bistår også humanitære prosjekter i så sterkt forskjelligartede områder som Egypt, Japan, Filippinene, Israel, England, det sorte Afrika, samt andre deler av verden.

Guds Verdensvide Menighet

Forpliktet på å forkynne og etterleve Guds livsform

Guds Verdensvide Menighet, som kan spore sin opprinnelse direkte tilbake til den lille, spredte første århundres menighet som Jesus Kristus selv grunnla, har i oppdrag å forkynne fremtidens gode nyheter om gjenopprettelsen av Guds styre på denne jord. Via et utstrakt publiserings- og kringkastingsprogram tilbyr Menigheten — gratis — til enhver som ønsker det, Bibelens lenge undertrykte sannhet.

Guds Verdensvide Menighet ber ikke om pengebidrag fra det allminnelige publikum. Den er ikkemisjonerende og upolitisk.

Med klokken fra venstre, ovenfra: Via satellittoverføring taler Herbert W. Armstrong til mer enn 100 000 av dem som er tilknyttet Menighetens fellesskap på verdensbasis; noen av Menighetens mer enn hundre forskjellige publikasjoner; salmesang under en gudstjeneste.

HVOR VI ER PÅ VEI!

av Gene H. Hogberg

Verden går med raske skritt mot slutten av dette århundre. Og Tysklands rolle forvirrer både Moskva og Washington enn en gang.

I løpet av de siste månedene av 1983 skjedde en rekke alarmende, uventede hendelser.

Første september ble et sivilt sydkoreansk fly skutt ned på grunn av en uforklarlig flytur over sovjetisk territorium i Det fjerne østen.

Verden hadde knapt kommet over dette sjokket, da det måneden etter igjen skjedde flere skremmende episoder. Niende oktober ble 17 sydkoreanske embetsmenn, fire av dem statsråder, myrdet i en bombeeksplosjon da de besøkte Rangoon, Burma. Senere ble

tre nordkoreanske militære embetsmenn, som ubemerket hadde sluppet inn i landet før eksplosjonen, anklaget for det grusomme mordet.

Senere samme måned krevde redselsfulle bombeeksplosjoner livet til 290 franske og amerikanske medlemmer av den multinasjonale "fredsbevarende" styrken i Beirut, Libanon. To uker senere døde 29 israelere og flere arabere i et tilsvarende attentat.

Lynkrig i Grenada

25. oktober, to dager etter Beirutmassakren, intervenerte styrker fra USA

og seks østkaribiske nasjoner i det lille øyriket Grenada.

Amerikanske statsborgere, hvis liv kunne være i fare, ble fløyet hjem til sikkerhet i USA. Og som en naturlig konsekvens ble den sovjetisk/kubanske planen om å gjøre de østkaribiske landene kommunistiske i tur og orden, stoppet.

Av alle de nevnte hendelsene blir kanskje Grenadas redningsaksjon (president Reagan insisterer på at det ikke var en "invasjon") den mest betydningsfulle på lang sikt.

Først og fremst spolerte interven-

sjonen kommunistenes planer for den karibiske og sentralamerikanske region. Reagan sikret seg en rask og avgjørende seier, og brøt dermed rekken av kommunistiske triumfer i verden, noe som i sin tur løftet USA ut av sitt traume etter Vietnam. Moskva og Havana vet ikke lenger hvor og om den besluttsomme Reagan neste gang kan komme til å bruke amerikansk makt.

Men det viser seg at felttoget på Grenada har hatt en mer negativ innvirkning på Vest-Europa, til tross for at det ble godt mottatt av amerikanerne flest, for ikke å snakke om flere av landene i Det karibiske hav.

Bekymrede europeere

Individuelt og privat var europeiske ledere glade for at USA endelig strammet seg opp for å bli kvitt en lokal politisk svulst. Men offentlig var lovordene få og dempet.

Grenadasaken kom midt i Nato-forhandlingene om utplassering av kjernefysiske mellomdistanse-raketter i Vest-Europa. Regjeringene i Vest-Tyskland og Holland står overfor sterke protester fra en høyrorstet minoritet som er imot planen om utplassering av rakettenes.

Den russiske nedskytingen av Korean Airlines-fly 007 la for en kort tid en demper på rakettmotstanden, som samtidig til en viss grad har en anti-amerikansk tone.

Men da amerikanske marinesoldater og militære kommandotropper toget innover Grenada, uten engang å ha informert Storbritannia (Grenada er medlemstat i Det britiske samveldet), ble president Reagan igjen beskrevet som "snar på avtrekkeren", en som var villig til å ta farlige sjanser for å utfordre sovjetiske ambisjoner. Ville han ikke kunne gjøre det samme i Europa hvis krig, endog atomkrig, truet med å bryte ut?

Hvor fjern forbindelsen enn er mellom lille Grenada og fastlåste atomvåpenforhandlinger i Europa, så ble sammenligningen likevel trukket.

Den transatlantiske kløften vokser

Grenadasaken symboliserer kløften som langsamt, men ubønnhørlig utvikler seg mellom USA og de europeiske allierte.

Reagan tiltrådte embetet i januar 1981, fast bestemt på å snu USAs svekkede stilling i verden. Til å begynne med ble dette velsett i Europa der de

politiske lederne var trette av den formåls- og holdnings-løse Carter-administrasjonen.

Men nå synes mange at Reagan har gått for langt. Styrke er en ting, men et amerikansk-sovjetisk konfrontasjons-klima, eksemplifisert ved at Reagan kalte Sovjetunionen et "djevlesk samfunn", bekymrer europeerne som lever under skyggen av Sovjets økende militære makt.

Amerikanske embetsmenn imøtegår dette med å si at dette nettopp er poenget. Vest-Europa tillater trusler fra Moskva, og er i fare for å miste sin uavhengige status.

Men rakettkontroversen i Europa er ikke oppstått bare fordi den nye generasjons raketter skal utplasseres.

Utplasseringen av Pershing II og mellomdistanserakettenes er ikke planlagt ferdig før om fire-fem år — noe som gir god tid for politiske gnister å fly mellom det for tiden bestemte USA og det ofte motvillige Europa.

Nøkkelasjonen er selvsagt Vest-Tyskland, som enkelte analytikere antar kan bli det potensielt svakeste punkt i Nato.

I en reportasje om Vest-Tysklands store anti-rakettdemonstrasjoner sist oktober, skrev Meir Merhav i *Jerusalem Post*: "Den politiske dragkampen om hva som er viktigst for Tyskland, fortsetter, og vil kanskje bli mindre fredelig selv etter at de første rakettenes er utplassert. Demonstrasjonene vil ikke ha avgjørende innflytelse på den regjerende koalisjon, men de viser en vid og voksende kløft mellom opinionen og regjeringens politikk."

Det ventes at demonstrasjonene mot Nato-planene vil fortsette og bli opptrappet etterhvert som flere Pershing II-raketter blir utplassert. Natos fremtid og Vest-Tysklands rolle i alliansen står på spill.

Nato ved en skillevei

"Diplomatiets historie er historien om skiftende allianser," skrev Richard J. Barnet i en artikkel om Nato, og da spesielt om de tysk-amerikanske forholdene, i *The New Yorker* 17. oktober 1983.

"Nasjoner har ikke, og kan ikke ha evigvarende tilknytninger," fortsatte Barnet. "Det anarkistiske internasjonale system er hele tiden i bevegelse. Tidene forandrer seg, og det gjør også alliansene."

Etterkrigstidens Atlanterhavsallianse er nå 35 år, noe som er lang tid for

en hvilket som helst allianse. Påkjeningene og sprekkene setter dypere spor enn noen gang før. De vest-europeiske landene er ikke lenger tilfreds med å la USA ha enekommando i sikkerhetsspørsmål.

Både i Storbritannia og i Vest-Tyskland har det kommet krav om "dobbelkontrollerte" anordninger på de nye amerikanske rakettenes som skal utplasseres i Europa.

En slik dobbeltkontrollerende mekanisme ville gjøre det umulig for USA å avfyre euro-rakettenes uten vertslandets militærkommandos samtykke.

Dette er et radikalt avvik fra den tidligere amerikanske enekontroll av mindre, strategiske kjernefysiske våpen i Europa. Denne manøvreren representerer et europeisk ønske om å sikre seg mot amerikansk "dumdristighet".

Nøkkelasjonen er igjen Vest-Tyskland. I *Newsweeks* internasjonale utgave, datert 31. oktober, gir Pierre Lellouche, fransk ekspert på internasjonale forhold, en analyse med tittelen "Det tyske problem" kommer tilbake". Han bemerker at det som skjer i Vest-Tyskland langt overgår spørsmålet om selve rakettenes.

Rakettkontroversen i nøkkelasjonen midt i Europas hjerte har å gjøre med det gamle "tyske problem", sier Lellouche. Han skriver videre:

"Årsaken til at Tyskland virkelig er foruroliget av Pershing II, er fordi de er amerikanske våpen under enekontroll av USAs president. Denne situasjonen gjør Tyskland til en overmannet vasallstat — en vasallstat som fortsetter å betale prisen for de tragiske feilgrep i 1930-årene ved en smertefull deling av den tyske nasjon mellom to blokker som er dominert av to konkurrerende super-makter. Pershingrakettenes palisade symboliserer varigheten av delingen enda bedre enn Berlinmuren."

Enten man liker det eller ikke, fortsatte Lellouche, "gjør tyskerne gradvis og kanskje uunngåelig et brudd med etterkrigstidens institusjoner som skulle ta seg av "det tyske problem" en gang for alle. Nato ble dannet som et politisk prosjekt for å fastlåse Vest-Tyskland i Vesten, samtidig som den ville tjene som en militær allianse mot Sovjet. Men dette har ingen virkning lenger. Og Det europeiske fellesskap har ikke greid å kanalisere tysk nasjonal streben inn i en erstattende europeisk

nasjonalisme, slik grunnleggerne forestilte seg det for 25 år siden.”

Tysklands rolle

Lellouche konkluderte med at “det tyske problem” igjen er “tilbake på bordet”. Det er snarere dette problemet fremfor rakettutplasseringen som “vil bli det viktigste spørsmål i Vesten — og i Sovjet — i fremtiden.

La oss ikke lure oss selv. Rakettstaken blir ikke borte ved årets slutt. Den vil vedvare i mange måneder og år, fordi euro-rakettstriden ikke bare er en strid om våpen, men en strid om Tysklands, og derfor Europas, skjebne.”

I en merkelig forening antyder politiske krefter på både høyre- og venstresiden at tyske egeninteresser kan være bedre tjent med en mer uavhengig stilling.

Ikke desto mindre vurderer disse kreftene Tysklands fremtid på radikalt forskjellige måter. De venstre-radikale vil gjerne ha et nøytralt Tyskland med begrensede ambisjoner, en fredelig “grønn” nasjon løsrevet fra Europas kontroverser. De ser for seg et gjenfor-ent, nøytralt Tyskland adskilt fra alliansene både i vest (Nato) og øst (Warszawapakt-landene). Høyrekreftene ser derimot heller Tyskland utføre en sterkere uavhengig politikk, i takt med likesinnede allierte i Europa.

Meir Merhav, spaltisten i *Jerusalem Post* som er sitert foran, sier at “tendensen mot nøytralisme med tyske egeninteresser som drivkraft, kan sees på venstre-siden . . .” Samtidig, bemerket han, ønsker Franz Josef Strauss på høyresiden at Tyskland skal spille en større rolle når det gjelder bruken av de nye kjernefysiske våpen.

“Han vil at Europa skal bli den tredje kjernefysiske supermakt,” skriver Merhav. “Han talte på et møte arrangert av CSU i München. I talen antydte han at dette ville “gjøre Tyskland uavhengig av USA”.”

Det var Strauss, i mange år en talsmann for en sterk europeisk støtte-spiller i Nato, som sjokkerte Bonn for noen måneder siden med plutselig å foreslå at vesttyskerne skal gis “reservenøkkel” til atomvåpen stasjonert på egen jord.

Samtidig med at Strauss snakket på det pro-rakettmøtet i München som Merhav refererte til, aksepterte den franske forsvarsministeren Charles Hernu i Paris et krav fra opposisjonsle-deren Jacques Chirac om mer aktiv

vest-tysk deltagelse i forsvaret av Euro-pa.

Chirac, leder av nygaullistene, hadde tidligere sagt i Bonn at han ventet at Vest-Tyskland ville slutte seg til Frankrike og Storbritannia i utviklingen av en europeisk kjernefysisk avskrekkingsmakt i løpet av en 5 års tid.

Franskmennene, fremdeles nominelle medlemmer av Nato, kan se at alliansen er i fare. Skulle den bli oppløst, ville de heller foretrekke å ha Vest-Tyskland knyttet til seg, til og med i kjernefysiske spørsmål, enn å se et mektig Tyskland gå egne veier eller til og med å bli trukket østover.

Alvorlig sovjetisk feilvurdering?

Sovjets langsiktige utenrikspolitiske målsetting med Europa er å løsrive de vest-europeiske landene fra avhengig-heten av USA, og knytte dem og deres viktige industri og ressurser til Sovjetunionen.

Richard Pipes, en strategi ekspert, skriver i sin bok *Sovjets strategi i Europa*: “En russisk militær-makt som hviler på et vest-europeisk økonomisk grunnlag, ville gi Sovjetunionen et ubestridelig verdenshegemoni — som det Hitler drømte om da han etter å ha seiret over Europa, forsøkte å knyte det til Sovjetruslands nasjonale ressurser og arbeidskraft.”

En slik adskillelse av USA fra Europa, sa Pipes, “må ikke komme for fort.”

Hvorfor? Fordi det innebærer stor risiko for Sovjetunionen selv. Forfatteren fortsetter:

“De amerikanske styrkene i Vest-Europa representerer ingen angreps-trussel mot Sovjetunionen. Det er nødvendig at de fjernes fullstendig, skal Sovjet kontrollere Vest-Europa, men deres defensive beskaffenhet er ikke et betydelig hinder for Russlands frihet til å manøvrere. Sovjetunionen har større frykt for at en tysk-fransk-engelsk militærallianse vil fremstå hvis amerikanske tropper plutselig skulle bli trukket tilbake fra Vest-Europa.

Russerne er fullt ut klar over at det rett under overflaten på det som synes å være et “nøytralistisk” Vest-Europa, lurer sterke nasjonalistiske følelser som lett kunne ta militante former. De glemmer heller ikke at England og Frankrike har kjernefysiske avskrekkingsvåpen som de kan la Vest-Tyskland disponere.

Forhastede handlinger fra Sovjet kan

derfor forårsake tilsynekomsten av en kjernefysisk trussel på vestflanken som trolig vil være større enn den de har i øst, fra Kina, for ikke å snakke om USA. Så lenge USA kontrollerer det europeiske forsvar, er det lite sannsynlig at dette skjer. Følgelig bør sovjetisk strategi være å “skynde seg lang-somt”.”

For å si det enkelt, så leker Russland med ilden i sitt forsøk på å splitte USA fra Europa i rakettspørsmålet!

Det blir russerne, mer enn noen annen, som vil være ansvarlige for at et mektig Europa blir gjenoppvekket i endetiden — slik *Den Enkle Sannhet* så ofte har fremholdt. □

Verden i fangenskap

(Fortsatt fra side 4)

Under Satans styre overtok mørket for lyset. Men Ordet sa: “Bli lys!”, og dermed kom det fysiske lyset til verden og skilte dagens lys fra nattens mørke. I løpet av seks døgn, hver på 24 timer, fornyet Gud jorden for mennesket. Han skapte planter, fisker, fugler og pattedyr. På den sjettede dag sa Gud til Ordet: “La oss gjøre mennesker i vårt bilde” (1 Mos. 1:26). Den Evige (som ble Jesus Kristus vel 4000 år senere) skapte mennesket av “jordens muld” (1 Mos. 2:7). Da det fikk livets ånde innblåst i seg, ble mennesket en levende (men ikke udødelig) sjel.

Dette MENNESKET ble gitt en midlertidig fysisk eksistens, slik som dyrene. Men mennesket var forskjellig fra dyrene fordi det var skapt i Guds bilde. Skriften forteller også at mennesket var anderledes fordi det hadde FORSTAND, selv om noen dyr har hjerner som er maken til menneskenes.

MENNESKET ble skapt for å ha et personlig forhold til Gud — for å bli unnfanget som Guds barn, for til slutt å bli født inn i GUDS FAMILIE.

Menneskelivets høye formål

Nettopp her kommer vi til selve grunnlaget for den verden vi lever i idag. Det var her det hele begynte. På dette tidspunkt startet verden på en utvikling som har fortsatt til idag. Alt som til da var skjedd — Guds families evige eksistens — engelens skapelse — skapelsen av materie og det materielle univers, englenes nærvær på jorden, TRONEN og STYRET som ble plassert på jorden — den synd som Lucifer og jordens engler gjorde seg skyld i, og det at Satans styre overtok

for GUDS STYRE på jorden — alt dette dannet bakgrunn for skapelsen av MENNESKET på jorden.

Hva var så det guddommelige *formål* med å skape *mennesker* på jorden?

Det aller første kapittel i Bibelen åpenbarer det for oss, hvis vi har forstand til å oppfatte det. Gud — altså Gud og Ordet — skapte og formet MENNESKET i sitt eget bilde. Ordet *bilde* brukes i Hebreerne kapittel en for å angi åndelig KARAKTER.

Gud skapte det *fysiske* mennesket i to stadier. Først skapte han mannen. Det var Guds enestående *formål* at mannen skulle ha avkom. Men mannen kunne ikke dette — FØR Gud fullførte den fysiske skapelsen av mennesket ved å fremstille en kvinne, som var tatt fra mannens kropp. Gud bedøvet mannen og tok ut et av hans ribben for å lage kvinnen Eva. Dermed var menneskets fysiske skapelse ferdig, så det kunne formere seg.

Men ennå var ikke MENNESKET sjelig og åndelig ferdigskapt.

Menneskesinn mot dyrehjerne

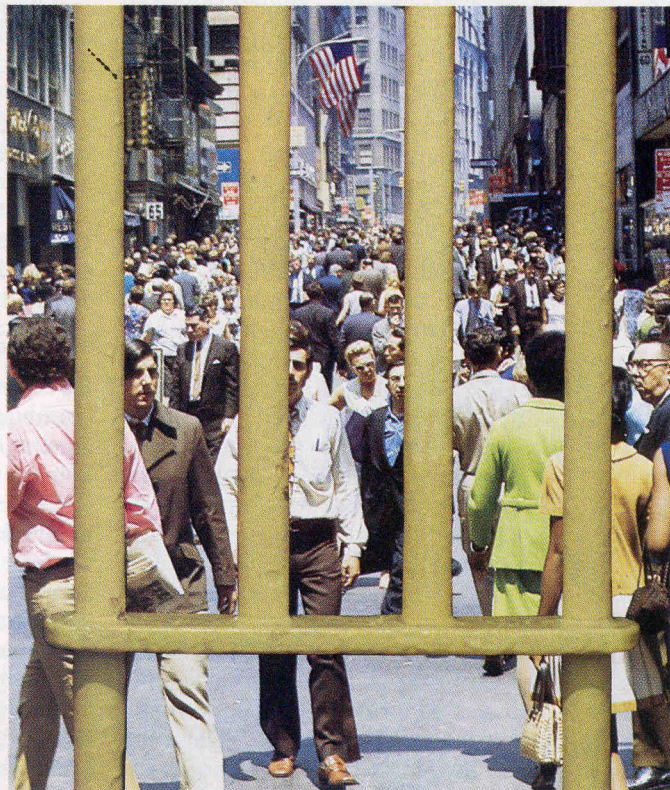
Mennesket kunne ikke virkelig bli et vesen skapt i Guds bilde — åndelig og sjelig — uten at det fikk FORSTAND — evnen til å tenke, resonnerer og ta beslutninger.

Moderne hjerneforskning har påvist at det er bare små forskjeller mellom menneske- og dyrehjernen, men den kan ikke forklare hvorfor menneskehjernen er så overlegen i funksjoner og prestasjoner. Menneskehjernen kan skaffe seg kunnskaper om kjemi, geologi, astronomi, fysikk — så å si alle de emner som er behandlet i et moderne flerbinds konversasjonsleksikon. Mennesket kan tenke, det kan kombinere mange deler av sine kunnskaper i en tenkende og resonnerende prosess. Det har evnen til å treffe avgjørelser.

Mennesket kan ta kloke avgjørelser. Det har følelse for musikk, litteratur og bildende kunst. Mennesket har hold-

ninger — til kjærlighet, samarbeide, medfølelse, velferd og veldedighet. Men på den annen side er vi også ledet av misunnelse, sjalusi, fordømmelse, forakt, hat, konkurranse, strid, hevn og onde komplottter. Dyrehjernen evner ikke noe slikt.

Det er bare gjennom viten som blir åpenbart for oss, at vi kan fatte denne veldige forskjellen. Og Guds skrevne ord åpenbarer det som tilstedeværelsen av menneskets ånd, som tenner, legger

I nesten 6000 år har det utviklet seg sivilisasjoner her som vi under ett kaller "vår verden". Men det har vært en verden i fangenskap.

bånd på og inngir menneskehjernen intellekt. En slik ånd finner vi ikke i noen annen form for fysisk liv.

Men vitenskapen er for bundet og fanget inn av utviklingslæren til å kunne erkjenne at det finnes en slik ånd. Deres sinn er forblindet.

Men forstå dette. Menneskets ånd kan ikke se, høre, smake, lukte eller føle. Likevel kommer all menneskelig viten inn til hjernen gjennom disse fem kanalene. Menneskeånden kan ikke

tenke. Det er hjernen som tenker, med kraft fra ånden. Det er hjernen som treffer avgjørelser, skaper holdninger, utvikler karakter, enten den er god eller ond.

HVORFOR ga Gud som skapte alt, en slik ånd til mennesket, men ikke til dyrene? Det var i samsvar med hans HENSIKT — at HAN VILLE FORMERE SEG GJENNOM MENNESKET. Mennesket ble skapt av markens støv for å ha et spesielt forhold til sin Skaper. Gud består av ånd. Det er menneskets guddommelige *mål* at det — når det har fått utviklet guddommelig karakter — skal forvandles fra et dødelig og fysisk menneske til udødelig og guddommelig GUD.

Som jeg forklarte til å begynne med, utgjør nå Gud og Ordet GUDS FAMILIE. Menneskene kan bli unnfanget og senere født som sann GUD. Det er den utrolige muligheten som ligger i oss mennesker — at hvert menneske kan bli et Guds barn — et medlem av selve GUDS FAMILIE!

Familier av mange slag

Vitenskapens første lov er at bare liv kan avle liv. Liv kan ikke oppstå av ikke-levende ting. LIVET kunne ikke gradvis bli til fra ingenting. Gud kunne ikke gradvis ha blitt til. Gud og Ordet har ALLTID eksistert sammen — uten far eller mor. Deres dager har ingen begynnelse, og deres liv tar ikke slutt — de lever fra evighet til evighet.

Av stoff skapte Gud fauna og flora — dyreliv og planteliv. Alle ting som eksisterer, kan klassifiseres til et eller annet rike — mineralriket, planteriket, dyreriket, men-

neskets rike, englenes rike og GUDS RIKE. Mennesket ble skapt i menneskeriket, men kan bli født inn i GUDS RIKE. Men religiøse mennesker som skryter av at de allerede er "gjenfødte kristne", er blitt sørgelig lurt og bedratt.

For at menneskets endelige skapelse skulle fullføres — slik at det ble GUD — måtte det utvikle guddommelig KARAKTER.

Legg derfor merke til hvordan Guds

skaperverk foregår i to trinn. Det fysiske menneske ble skapt i to omganger — først mannen, så kvinnen. Åndelig og mentalt skulle det samme skje: først et menneskelig sinn med en menneskelig ånd. Som Gud hadde den ypperste FORSTAND, ble mennesket skapt med en menneskelig forstand. Men mennesket var ennå ikke fullstendig i ånd og sinn.

Menneskets fysiske skapelse ble fullført da kvinnen var lagt til mannen og de ble ETT som en menneskelig familie. På samme måte må menneskeånden bli tilført Guds HELLIGE ÅND. Dette gjør mennesket til *ett* med Gud i åndelig forstand. Men selv på dette trinn gjelder dobbeltprinsippet. Når Den Hellige Ånd er forenet med menneskeånden, er det *menneskelige* sinn ferdig skapt, men han er fortsatt et menneske, som nå er unnfanget som en person i Guds familie. Han er Guds ARVING, men han har ennå ikke ARVET Guds Rike. Han er bare unnfanget ved Gud, men ennå ikke født som Gud. Slik fortsetter dobbeltprinsippet.

Menneskets fødsel et FORBILDE

Den menneskelige fødsel er et godt bilde på fødselen inn i Guds familie. Kvinnen bærer i seg eggceller hvor liv kan utvikles. Men hvis egget ikke befruktet av en sædcelle fra mannen, dør det innen 28 dager. Når den mannlige sædcellen trenger inn i egget, blir det i stand til å utvikle menneskelig liv. Men å kalle denne unnfangelsen en FØDSEL, er like galt som når de villedte sier at de er "gjensfødte kristne". Egget er nå blitt et foster, som skal vokse mens det får næring inne i morens livmor. Etter fire måneder har det fått et menneskelig utseende. Ialt må det gjennom en svangerskapsperiode på ni måneder fra unnfangelse til forløsning, hvilket vil si det tidspunkt da det blir født.

Adam, det første menneske, ble skapt som hva vi kan kalle et åndelig egg, men hadde bare en midlertidig fysisk-kjemisk tilværelse. Hvis dette "egget" var blitt "befruktet" av den guddommelige sæd fra Gud (hans Hellige Ånd, hvilket vil si guddommelig LIV), ville han ha vært unnfanget ved Gud, men ikke ennå født som Gud.

GUD er den høyeste, fullkomne åndelige KARAKTER. Før Adam kunne finnes verdig til å bli unnfanget til GUDS familie, måtte han VELGE mel-

lom GUDS VEI og Satans VEI, for Satan satt ennå på jordens trone.

De to symbolske trær

Da Gud hadde skapt Adam og Eva, satte han dem inn i Edens skjønne hage. Midt i den var det to spesielle symbolske trær med enorm betydning. Adam hadde ikke fått guddommelig udødelig liv, men Gud tilbød ham det gjennom LIVETS tre. Adam måtte velge mellom Satans styre med dets egoistiske livsførsel — og Guds styre med dets Gudrettede livsførsel. Hver av disse livsformene var basert på et rikes lov. Gud kunne ha *gjenopprettet* sitt rike og sitt styre på jorden gjennom Adam, hvis han hadde valgt DET EVIGE LIVS VEI.

Om ettermiddagen på skapelsens sjette dag, den dag vi nå kaller fredag, satte Gud Adam og Eva inn i situasjonen. Han fortsatte med dette den følgende Sabbat. Han forklarte dem at egoismens livsførsel, symbolisert ved treet til "kunnskap om godt og ondt", ville bety at de avviste Guds tilbud om et evig, udødelig LIV. Hvis de spiste av den forbudte frukt, ville de med sikkerhet DØ.

Men neste dag, fordi Adam ikke så til sin kone, snek Eva seg bort fra ham, og da møtte hun Satan i en slanges skikkelse. De to første mennesker var en direkte trussel mot Satans herskerstilling på jordens trone.

Legg merke til (1 Mos. 3) at Satan ikke sa til Eva: "Velg MITT styre og min lov basert på forfengelig og selvopp-tatthet — avvis Guds tilbud." Han bare fristet henne med det forbudte treet SKJØNNHET, appellere til hennes intellektuelle forfengelig, antyde at Gud ikke var rettferdig, og forsikre henne til slutt at hun allerede var en UDØDELIG SJEL. Hun ble narret til å tro på Satan og tvile på Gud, og til å *ta* den forbudne frukt og spise den. Hun ga også noe til mannen sin, og Adam var med vitende og vilje ulydig mot Gud. Adam tok TIL SEG SELV kunnskapen — eller snarere evnen til kunnskap — om hva som er godt og hva som er ondt.

Slik tvilte det første mennesket på Gud, han lystret ikke Gud, men valgte å gå SINE EGNE VEIER og gjøre det han selv ville. Han gjorde det villig, men øyensynlig ikke med overlegg.

Slik ble Adam uten motstand ført i fangenskap av Satan. Villig lot han alle tiders erke-kidnapper ta ham.

En verden i fangenskap

Adam var blitt skapt med muligheten

til å bli en GUDS sønn, selv om han ikke ennå var unnfanget som et medlem av GUDS FAMILIE. Men da han lot seg lede inn på SATANS VEI, da han valgte å "gå sin egen vei", mot Guds uttrykkelige påbud, ble han Satans åndelige bytte. Han hadde faktisk gitt seg inn under Satans STYRE og valgt dette styrets LOV. Dette førte ham automatisk til holdninger preget av selvforherligelse, grådighet, kappestrid og trangen til å TA istedenfor å GI, slik Gud vil.

Alle mennesker stammer fra Adam og Eva. Hele den nåværende verden er GRUNNLAGT med dem. HELE VERDEN er helt siden skapelsen blitt HOLDT FANGET! Slik valgte verden kidnappens vei istedenfor Guds, han som kunne blitt dens Far.

Men Gud Fader ville betale løsepenge som kidnapperen forlangte, og til og med bringe sine villfarne barn tilbake til seg.

Ved verdens skapelse

Da Adam og Eva hadde syndet, stengte Gud adgangen til livets tre, inntil den annen Adam, Jesus Kristus, skulle komme for å betale løsepengene.

En lov krever straff. Straffen for menneskenes synder er DØDEN. Alt ved verdens skapelse ble det bestemt at Jesus Kristus skulle slaktes som "Guds lam", for å sone straffen for alle menneskenes synd, hvis de bare anget og trodde (Åp. 13:8). Samtidig bestemte Gud at alle Adams barn skulle dø (Heb. 9:27), men likesom alle må dø på grunn av Adam, så skal de ALLE få liv ved Kristus gjennom en oppstandelse fra de døde til dom (1 Kor. 15:22).

Likevel kunne ingen bli født av Gud før Guds hellige og fullkomne åndelige karaktertrekk var trengt inn i hver enkelt som valgte det og viste det ved sin adferd.

Gud satte av en periode på 7000 år til å fullføre sin opprinnelige *storslåtte hensikt*: å gjenskape seg selv gjennom menneskene. Det var hans MESTERPLAN for å gjennomføre denne HENSIKTEN her på jorden.

I nesten 6000 år har det utviklet seg en sivilisasjon her som vi kaller vår verden. Men det har vært en verden i fangenskap. Til denne dag sitter Satan fremdeles på tronen. Og Satan har virket *i* alle mennesker. Han har ført enorme ONDER inn i verden. Jesus, den annen Adam, kom for å skape en helt ny GUDS VERDEN gjennom Menighetene. (Fortsettes)

NASJONALISME

Hvorfor den hindrer verdensfred

Nasjonalismen er ikke død, til tross for at noen hevder det. En av de siste offentlige nasjonalistiske hendelsene oppsto ifjor i det lille landet Sri Lanka (tidligere Ceylon). Singalesere og tamilere, to forskjellige folkegrupper på øyriket, gikk direkte løs på hverandre.

Etterfølgende opptøyer og generell uorden resulterte i fryktelig matmangel, og ødela nesten nasjonaløkonomien og landet.

Man må spørre seg hvorfor. Hvorfor var det nødvendig?

Sri Lanka er ikke alene. Armenske nasjonalister minner stadig tyrkerne på folkemordene som ble begått under Første verdenskrig. Og i Nord-Irland fører protestantiske og katolske ekstremister daglig krig.

Ingen trenger vel å bli minnet på de nesten kontinuerlige blodsutgytelser som unødig har kostet så mange liv i Libanon.

Men nasjonalismen rammer også industriland. Den sovjetiske innenrikspolitikken har knirket og knaket i forsøket på å oppta den ukrainske befolkning, for ikke å forglemme de asiatiske folk som fortsetter motstanden mot sovjetisering og assimilering.

I Vesten konfronteres den engelske kulturen i USA med den stadig økende spansktalende minoriteten. Franskmennene har algerierne. Vest-tyskerne prøver å leve med tyrkerne.

Menneskene har drømt om at forskjellige raser og folkeslag kan leve side om side i fred. Men til sist kommer alltid den historiske kampen om herredømme, hvor en gruppe hersker og undertrykker andre. Alle er enige om at dette er meningsløst, men hvor er løsningen?

Et autoritativt svar

Det virkelig autoritative og sanne svar kommer fra en kilde som kanskje vil overraske deg, nemlig Bibelen.

Problemet med adskilt nasjonalisme og stammekultur er av *åndelig* natur. Få forstår at Gud skapte mennesket med et forsvar mot misbruk av nasjonalisme og stammekultur. "Han [Gud] lot alle folkeslag, som stammer fra ett menneske [Adam], bo over hele jorden, og han . . . bestemte grensene for deres

områder" (Apg. 17:26, '78-overs.).

Men hva gjorde menneskene? De *avviste* Gud og lærte aldri å holde seg til de landene Gud ga til de forskjellige folkeslag.

Som en avskyelig sluttsten på menneskenes verk, vil et siste forsøk på forening komme. Bibelen avslører at dette siste forsøk blir gjort i Europa, og begynne med en sammenslutning av 10 nasjoner, som senere vil spre seg utover ved å knytte økonomiske bånd over størstedelen av kloden.

I Daniel kapittel 2 avslører Gud resultatet av denne siste anstrengelsen for å overkomme skillet mellom nasjonene. Blir det vellykket? ". . . Men de skal

likevel ikke holde sammen, like lite som jern kan blande seg med leire" (vers 43).

Det blir ingen hyggelig tid. Menneskets innsats, adskilt fra Guds veiledning, vil resultere i forferdelige blodsutgytelser, slaveri for mange menneskegrupper og kjernefysisk ruin.

Hva vil komme etter denne ynkerdige innsats? Regjeringer bestående av mennesker vil ikke lenger kunne trække på uskyldige folk. På den tid skal isteden "himmelens Gud opprette et rike [en regjering] som *aldri i evighet* går til grunne. Det riket skal ikke gå over til noe annet folk. Det skal *knuse* og gjøre ende på alle de andre [menneske-] rikene, men selv skal det bestå i evighet" (Dan. 2:44).

Takk Gud for at tiden snart er inne! Mennesker med forskjellig etnisk bakgrunn vil lære å godta hverandre og samarbeide. — *Michael A. Snyder*

HVORFOR BLE VI FØDT?

Hvilken fremtid venter oss? Hvorfor er vi her egentlig? Er det bare et lykketreff i et meningsløst univers at mennesket eksisterer, eller har livet vårt en dypere, identifiserbar mening? Svaret overgår all forstand! Mennesket ble skapt — ja, skapt — for å styre universet på Guds eget plan! Umulig? Vårt gratis hefte åpenbarer sannheten. Du kan få et eksemplar ved å sende bestillingskortet til vår nærmeste adresse. Du finner en liste over våre adresser på 2. omslagsside.

DETTE ER “DE SISTE TIDER”!

av Clayton Steep

Den krisen verden nå er inne i, blir i Bibelen kalt “de siste tider”. Her er beviset.

Hvorfor kan vi ikke ha fred på jorden? Hvorfor kan vi ikke smi våpnene om til hakker og vingårdskniver? Hvorfor lever vi ikke i en verden med rettferd og fremgang for alle?

En slik verden finner vi flere ganger beskrevet i profetenes skrifter, for eksempel i Jesaja 2:2-4 og Mika 4:1-4. Her tales det om slutten på en tidsalder og begynnelsen på en vidunderlig ny tid.

For to tusen år siden var mange i Judeas land opptatt av disse profetiene på den tiden da Jesus ble født. Begivenheter som fant sted mens Jesus levde, fikk forventningene til å stige. Ville Messias grunnlegge sitt rike da? Mange trodde dette. Bibelen kan fortelle om minst ett tilfelle da Jesus måtte flykte fordi menneskemengden ønsket å ta ham med makt og gjøre ham til konge (Joh. 6:14-15).

Selv Jesu egne disipler, som lyttet til alt han lærte dem, forsto ikke. Bibelen forteller at “de tenkte at Guds rike straks skulle komme til syne” (Luk. 19:11). Derfor fortalte Jesus sine disipler en lignelse. Han viste dem at før Guds Rike kunne bli etablert på jorden, måtte han selv gå bort, og først komme tilbake etter en lang tid. I mellomtiden skulle de være flittige, påla han dem. De måtte gjøre visse oppgaver han hadde gitt dem, hvis de

ville ha del i Guds Rike (vers 12-27).

Enda senere, etter at Jesus var korsfestet, gravlagt og oppstått fra de døde, forsto disiplene fremdeles ikke. De trodde at nå måtte da tiden være inne for at Guds Rike skulle opprettes på jorden. De spurte: “Herre! gjenreiser du på den tid riket for Israel?” Jesus svarte at det ikke var deres sak å vite nøyaktig når denne lenge etterlengtede begivenheten ville finne sted, men at de skulle gå ut og forkynde godt nytt om dette fremtidens kongerike til alle nasjoner (Apg. 1:6-8).

Disiplene begynte å gjøre dette, idet de startet i Jerusalem. Men selv mens de forkynte det glade budskap, trodde de fortsatt at de levde i “de siste tider”.

“De siste tider”

“Det er ikke lenge igjen!” “Den store og endelige krise ved slutten av vår tid.” “Disse siste dager.” “Det er den siste time.” “Alle tings ende er kommet.”

Hvem er sitert her? Hvis du tror det er folk i det tyvende århundre, som venter slutten på vår tid i en nær fremtid, da har du bare delvis rett.

De to første utsagnene er ganske riktig hentet fra nylig utkomne numre av bladet vårt. Men resten er utdrag av det apostlene skrev i evangeliene og brevene for over 1900 år siden.

Jakob, Jesu egen bror, skrev om “de siste dager”, som om det gjaldt hans egen tid (Jak. 5:3). Det samme gjorde

apostelen Paulus (Heb. 10:25; Rom. 13:11-12). I to av sine brev etterlot han ingen tvil om at han håpet å være i live når Jesus kom tilbake (1 Kor. 15:51-52; 1 Tess. 4:15-17). Apostelen Peter skrev om “tidenes ende” (1 Pet. 1:20) og “alle tings ende” (1 Pet. 4:7). Johannes og Judas brukte lignende uttrykk (1 Joh. 2:18; Judas v. 18).

Det var først da livet deres nærmet seg slutten at de skjønnte at de kom til å dø før Kristus kom tilbake, og derfor begynte de å omtale “de siste dager” som noe som ennå var fremtid (2 Tim. 3:1; 4:6-8; 2 Pet. 1:15; 3:3-4).

De var heller ikke alene om dette synet. Gjennom århundrene har det alltid vært de som ventet at deres egen generasjon kom til å bli den siste, og at de ville oppleve å se Messias komme tilbake for å herske over jorden. De proklamerte det for allverden. De ønsket så inderlig at det skulle hende. Men til tross for at de følte det aldri så dypt, så hendte ikke det de så frem til, i deres levetid.

Våke og vente

Jesus lot de første apostlene og andre som fulgte ham gjennom de følgende tider, leve i forventning om at han snart ville komme tilbake, skjønt det hendte at de ble latterliggjort når de ga uttrykk for slike forventninger (2 Pet. 3:3-4; Judas v. 18). Jesus kunne ha sagt: “Jeg skal komme tilbake om (et visst antall århundrer), og i mellomtiden må dere forkynde evangeliet.” Da

ville jo hans menighet ha visst hva som var i vente. Men nei, tiden da han skulle gripe inn i vår verdens saker var ennå fjern, og tidspunktet ble ikke gjort klart kjent.

Stedet hvor Jesu føtter skal lande på jorden når han kommer tilbake, er tydelig angitt (Sak. 14:4), men derimot ikke *tiden* for hans gjenkomst. Har du noengang sett dette? Selv Jesu siste ord i Bibelens siste profetiske bok, "Ja, jeg kommer snart" (Åp. 22:20), har fått hans menighet til å holde seg våken og på vakt.

Det er en mening bak dette. Kan du tenke deg hvordan det ville ha virket på moralen hos dem som fulgte Jesus, om de hadde visst at "de siste tider" og Jesu gjenkomst lå mange århundrer, ja, nesten to årtusener frem i tiden? Den menneskelige tendens til å slappe av, til å bli tilfreds og ugjeldelig, ville ha blitt helt overveldende. Jesus var særlig opptatt av at hans folk til alle tiden skulle se frem til hans gjenkomst og opprettelsen av Guds Rike. Grunnen er at mennesket er skapt for en gang å kunne komme inn i Guds Rike. Jesus sa det selv — at vi skulle søke Guds Rike *først*, foran alt annet i livet (Matt. 6:33). Og han lærte sine disipler å be: "Komme ditt rike . . ."

Kunne alle disse menneskene, som levde i samfunn som holdt på å gå i oppløsning, virkelig legge sitt hjerte i en slik bønn, hvis de hadde visst at svaret først ville komme tusener av år senere?

Det at Gud har latt sin menighet leve gjennom århundrene i forventning om at Guds Rike skulle komme på jorden, har vært en spore og en oppmuntring som har gitt de kristne styrke til å motstå prøvelser, forfølgelse og selv martyrdøden.

Når kommer "enden"?

På hvilken måte er vår tid idag anderledes? Hvordan kan vi vite at vi virkelig lever i "de siste tider"?

Når *Den Enkle Sannhet* og radio- og TV-programmet *World Tomorrow* under ledelse av Herbert W. Armstrong proklamerer at denne vår generasjon skal få oppleve Jesu gjenkomst, da spør våre lesere: "Hvordan vet dere at dere ikke bare er nok en stemme som venter en begivenhet som fortsatt ligger langt inn i fremtiden?"

Svaret finner vi i Jesu egne ord. I en lang profeti i Matteus 24 er det helt tydelig at det er våre dager han taler om. Disiplene hadde spurt ham: "Hva

skal tegnet være på ditt komme og på verdens [denne tidsalderens] ende?" (Vers 3.) Dette er det avgjørende spørsmål. Hva svarte Jesus?

Jesus forklarte at de siste dager ville komme når det glade budskap om Riket var blitt forkynt "over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag" (vers 14).

Hans menighet skulle forkynne dette evangeliet — det glade budskap — til alle nasjoner, ikke for å omvende dem, men for å bære vitnesbyrd om det som skulle skje. Dette oppdraget har menigheten ennå ikke hatt anledning til å fullføre. Men nå, etter nesten to tusen år, nærmer øyeblikket seg *første gang i historien* da det sanne evangelium er blitt forkynt i hele verden, takket være vår tids sambandsmidler. Betydningen av dette er enorm. For så snart det sanne evangelium er

"Hvordan vet dere at dere ikke bare er nok en stemme som venter en begivenhet som fortsatt ligger langt inn i fremtiden?"

blitt forkynt for hele verden, *da* — og ikke hundre eller tusen år senere — "skal enden komme". Jesus sa dette i samme vers nevnt ovenfor.

Forresten, ikke bland det evangelium Jesus snakker om sammen med det tradisjonelle kristne budskap. De to har intet med hverandre å gjøre. Den tradisjonelle kristenhet har forlenget forkynt sitt budskap om en Jesuskikkelse til "allverden", men det førte ikke til verdens ende!

Evangeliet (det glade budskap) som Jesus snakket om, er budskapet om Guds Rikes komme, og det har vært skjult for størsteparten av verden i mere enn atten århundrer. (Hvis du gjerne vil vite hva Jesu virkelige budskap er, så bestill vårt lille hefte *What Is The True Gospel?*, ennå ikke på norsk.)

Jesus gjorde det også klart at slutten ville komme i vår tid, da han erklærte (vers 21-22) at verdensproblemene ville øke og øke inntil det var mulig for

mennesker å ødelegge alt liv.

Jesus snakket ikke om det nyeste og beste innen romerske katapulter og rambukker — heller ikke om maskinpistoler eller raketter. Han så fremover gjennom historien til vår tid, en tid da vi mennesker kan utslette alt liv på denne klode — hvis ikke Gud forhindrer det.

Det er nettopp den tiden vi lever i nå!

Mange av de bibelske profetiene ble skrevet og formet på en slik måte at de ikke kunne forstås før i "de siste tider". Visse deler av profetiene var forseglet inntil krisen mot slutten av denne tidsalder (Daniel 12:9).

Et menneske vet ikke hvor mange dager det er igjen av uken, før han får vite hvilken ukedag det er. Slik er det også med Bibelens profetier. De skildrer en rekke styresystemer som skulle herske i Romerrikets område gjennom århundrene. Den som studerte profetiene for 1500 år siden, kunne ikke se hvor han befant seg i tidens strøm, fordi det ennå ikke var kommet og gått mange nok av de skiftende herskere. Selv ikke for 500 år siden var det mulig å gjøre det.

Men av de "syv konger", eller de syv gjenfødelser av Romerriket som det tales om i Åpenbaringen 17:10, kunne man på et visst tidspunkt fastslå at fem var kommet og gått bort (frem til og med Napoleons tid i 1815) og at en sjettede eksisterte (på Hitlers og Mussolinis tid). Og først da kunne man også forutsi at det ville komme enda en ved slutten av vår tidsalder.

Da Annen verdenskrig begynte å gå aksemaktene imot i begynnelsen av 1940-årene — og den "sjettede gjenfødelse" av Romerriket nærmet seg slutten — ble det endelig klart hvor vi i vår tidsalder befinner oss i bibelprofetiene. Forseglingen av profetiene er blitt brutt nå i endens tid, slik det var profetert.

Det vil komme en siste "konge" eller gjenfødelse av Romerriket, som bare vil vare "en kort tid" (samme vers i Åp. 17). Forberedelsene til denne gjenfødelser foregår i Europa nå! (Be om å få tilsendt fritt heftet *Revelation Unveiled at Last — Åpenbaringen endelig avdekket*; ennå ikke på norsk. Den vil åpne øynene dine!)

Bibelen levner ingen tvil. Det gjør heller ikke verdensbegivenhetene. Vi lever i "de siste tider". Det rettfærdige og fredelige rike som ble forutsagt for tusener av år siden, er nå like over horisonten. □

JA! BEDRE TIDER ER PÅ VEI!

av Ronald D. Kelly

Før de fleste venter det vil det komme en verden av fred og lykke her på vår egen klode.

I 50 år har en stemme i radio og fjernsyn forkynt: "Kjære venner over hele verden, dette er Herbert W. Armstrong som bringer dere GODE NYHETER OM MORGENDAGENS VERDEN!"

Finnes det virkelig gode nyheter?

Morgendagens verden, hva er det?

Gjennom et halvt århundre har nyhetene om dagens verden sjelden vært gode. Kriger, krigsrykter, jordskjelv vulkanutbrudd, orkaner, tornadoer, politiske omveltninger, statskupp og opprør, tørke og hungersnød, slike nyheter er det som preger våre massemedia.

Men gjennom disse 50 årene har Herbert Armstrong og tidsskriftet *Den Enkle Sannhet* stadig meldt om GODE NYHETER.

De gode nyhetene er at menneskeheten endelig blir vist veien til fred, fremgang og lykke. Men hvordan?

For godt til å være sant?

Mange kan faktisk ikke tenke seg en verden uten stridigheter, unormalt vær og krig.

Men det er nettopp den verden som den boken vi kaller Bibelen, forutsier vil komme imorgen.

Kan du tenke deg en verden hvor nasjonene lever i fred med hverandre? Hvor ikke en øre går med til forsvarsutgifter? Hvor ingen familier behøver å sørge fordi deres sønner og døtre blir ofret på slagmarken? Hvor ord som "stridsvogn", "slagskip", "bombe", "stridshode" og "ragnarokk" bare forekommer i historiebøkene?

Kan du videre forestille deg en verden uten orkaner? Hvor tornadoene aldri slår til? Hvor alle vulkanoer er utslukket? Hvor det aldri forekommer jordskjelv?

Slike forhold er stilt i utsikt for de land og folk som velger å leve slik Gud har pålagt oss.

Og kan du tro på en verden hvor makrens grøde aldri blir ødelagt av regn eller tørke? Hvor hungersnød er ukjent? Hvor oversvømmelser aldri har ødelagt hus og hjem? Hvor det regner til rett tid? Hvor matvareproduksjonen er så rikelig at alle verdens folk kan leve på den?

Dette er også forutsagt. Men fordi noen nasjoner må få sine lærepenger først, venter Gud med å gi dem disse velsignelsene til de skjønner hvordan de skal leve. Sakarias 14:17 gir et eksempel: "Men om noe av jordens folk ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, Herren, herskarenes Gud, så skal det ikke komme regn hos dem."

Når Guds Rike er kommet, vil unormalt vær og andre lite ønskelige forhold bare bli brukt for å lære folkene at lydighet mot Guds bud fører til alt det gode noen overhodet kunne ønske seg.

Eller kan du tenke deg en verden hvor folk lærer å respektere hverandres musikk, dans, kunst, vakre utseende, gode evner og talenter?

Er det for godt til å være sant?

Nei, det er nettopp dette som er forutsagt i Bibelen gjennom tusener av år. Og dette har vært budskapet til dette bladet i 50 år.

Men hvordan kan dette gå til?

Denne utopiske verden vi snakker om, kommer ikke istand gjennom menneskelig innsast. Den blir ikke til ved fredskonferanser, ensidige diskusjoner eller toppmøter.

Gjennom nesten 6000 år har mennesket vist at det ikke evner å leve i fred. Ingen menneskelig styreform har bragt fred og lykke til hele verden. Og vitenskapen har utvilsomt bevist at den ikke er istand til å kontrollere naturens mektige krefter — skjønt den kan frigjøre atomenes hemmeligheter!

Nei, den fantastiske morgendagens verden kommer ikke som et resultat av politikk, vitenskap eller teknologi. Heller ikke ved rene tilfældigheter.

Mennesket vil ikke finne veien til fred gjennom et rent lykketreff.

Den kommer fra en eneste kilde. Den Evige Gud vil gripe inn i menneskenes problemer, ved å sende Jesus Kristus for å bringe verden fred.

I den nytestamentlige kirkes første dager forkynte apostelen Peter med dristighet: "Gjør derfor bot og vend om, så skal deres synder bli strøket ut. Da skal Herren gi *tider med lindring*, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus. Han skal være i himmelen inntil den tid kommer da alt det *gjenopprettes* som Gud har talt om fra eldgamle dager gjennom sine hellige profeter" (Apg. 3:19-21, '78-oversettelsen, heretter kalt '78').

Men hva er det som må gjenopprettes?

GUDS STYRESMAKT!

Ja, Guds styre over oss. Når Gud sender sin Messias for å skape morgendagens utopiske verden, er det guddommelige styret første punkt på dagsordenen.

Bibelen sier at når Messias kommer, vil det "av hans munn [gå ut] et skarpt sverd; med det skal han slå folkene [som hadde gjort opprør]. Han skal styre dem med jernstav... På kappen hans, ved hoften, står det skrevet et navn: KONGENES KONGE OG HERRENES HERRE" (Åp. 19:15-16, '78').

Kall dette hva du vil — Messias' tilsynekomst, Jesu gjenkomst eller slutten på vår tidsalder. Det innebærer i alle tilfeller slutten på det verdenssamfunn vi har idag, og frembruddet av en ny tid — morgendagens verden. Og den begynner med at Gud sender Jesus Kristus til å herske over alle verdens nasjoner.

Endelig fred

En av historiens mest sjokkerende skuffelser hendte trolig i den vanskelige tiden før 2. verdenskrig. Den britiske statsminister Neville Chamberlain hadde vært i München for å forhandle med Tysklands rikskansler Adolf Hitler.

Da han kom tilbake til England, uttalte han til verdenspressen: "Vi vil ha fred i vår tid."

Noen måneder senere rykket Hitlers tropper inn i Tsjekkoslovakia. Bare et halvt år etter angrep tyskerne Polen, og innledet dermed historiens største krigskatastrofe.

For omtrent 2700 år siden fikk profeten Jesaja inspirasjon fra Gud til å skrive: "Fredens vei kjenner de ikke" (Jes. (Es.) 59:8). Det var sant dengang og det er fremdeles sant idag. All opptegnet historie bærer vitnesbyrd om det.

Men i morgendagens verden vil ingen lære å føre krig. I vår verden idag er krig en livsform. Enorme summer brukes på forsvaret og militærvesenet. Militære skoler trener menn og kvinner i kunsten å drepe andre mennesker.

Denne form for budsjettering og opplæring vil snart høre fortiden til.

Legg bare merke til hva profeten Mika skrev om den verden som skal komme: "Og mange hedningefolk skal gå avsted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg og til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi ferdes på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Og han

skal dømme mellom mange folkeslag og skifte rett for veldige hedningefolk helt til de fjerneste land, og de skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Folkene skal ikke lenger løfte sverd mot hverandre og ikke mere lære å føre krig" (Mika 4:2-3).

Kan du tenke deg hvilken økonomi vi kunne ha hvis ikke en øre ble brukt til forsvaret? Og hvis de skarpeste hjerner satte sine ressurser inn i fredelig arbeid, ikke krigføring? Hvilke transportmidler og sambandssystemer og hvilken komfort vi da kunne ha!

Men det er akkurat det som kommer til å hende!

Forandringer i naturen

Guds styre og fred i hele verden er bare begynnelsen til morgendagens fantastiske rike.

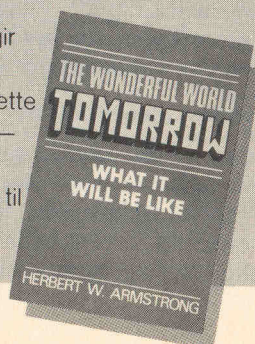
En av de vakreste skildringene i Bibelen forteller oss hvor fullstendig

Kommer:

Morgendagens

vidunderlige verden

Hvorfor virker det så utrolig? Det bildet Bibelen gir av fremtidens styreform, videnskap, kunst og den sosiale orden er så vakkert. Du kan lese om dette i vårt gratis hefte *The Wonderful World Tomorrow — What It Will Be Like* (Dansk: *Morgendagens vidunderlige verden — Et blik ind i fremtiden*). Skriv til oss og bestill et gratis eksemplar.

gjenopprettelsen av Guds vei vil bli.

Slik beskriver Jesaja hvordan forholdene blir etter at Messias er kommet: "Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden ligge hos kjeet, og kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og en liten gutt skal drive dem. Ku og bjørn skal beite sammen, deres unger skal ligge hos hverandre, og løven skal ete halm som oksen. Diebarnet skal leke ved huggormens hule, og over basiliskens hull skal det avvente barn rekke ut sin hånd. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg; for jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn" (Jes. 11:6-9).

Så full av mening er dette skriftstedet at Ambassador Colleges segl er tatt fra det.

Da Gud skapte Adam og Eva, satte han dem i Edens herlige hage. Der kunne de glede seg over vakre blomster og finne all den frukt de hadde behov for.

Men på grunn av deres synd — da de besemte seg for å handle etter sin egen vilje og selv avgjøre hva som var godt og hva som var ondt — drev Gud dem ut av Edens hage.

Så måtte de slite blant torner, tistler og ugress. Mange av dyrene skiftet natur og ble menneskenes fiender. Og slik har det vært siden da. Men i den kommende verden skal selv ville rovdyr og giftige slanger bli tamme husdyr slik Jesaja forutsa.

Jesaja skeep også om denne tiden: "ørkenen og det tørre land skal glede seg, og den øde mark skal juble og blomstre som en lilje. Den skal blomstre og juble, ja juble og syng med fryd; Libanons herlighet er gitt den. Karmels og Sarons prakt; de skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt" (Jes. 35:1-2).

Ikke bare det, men sykdom og lidelser vil også bli helbredet. "Da skal de blindes øyne åpnes, og de døves ører opplates; da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble" (Jes. 35:5-6).

God helse, fred, deilig vær og rikelige avlinger vil gjøre morgendagens verden vidunderlig å leve i.

Familielivet gjenopprettes

Familielivet er utvilsomt et av de menneskelige forhold som har størst behov for å gjenopprettes. Det er knapt noe samfunn i verdenshistorien som virkelig har fulgt de bibelske anvisnin-

ger om ekteskap og barneoppdragelse, som Gud selv har inspirert.

Men vi kan iallfall få noen glimt av det lykkelige familielivet fra noen bibelvers som ser frem mot den tid da Guds styreform etableres.

Angående gjenopprettelsen av Guds vei skrev Jeremias at det skal høres "fryds røst og gledes røst, brudgoms røst og bruds røst, rop av dem som sier: Lov Herren Hærskarenes Gud, for Herren er god, hans miskunnhet varer evindelighet — dem som bærer frem takkoffer i Herrens hus" (Jer. 33:11).

Gjennom det meste av menneskehetens historie har brudenes og brudgommens glede senere vendt seg til sorg. Sykdom, armod og krig har preget store deler av vår historie. Men i den verden som skal komme, vil bryllupets glede leve videre — og mann og kone vil elske hverandre høyere for hvert år som går.

De vil få sunne og glade barn, og de vil vite hvordan de skal oppdra dem. Legg merke til hva Sakarias så da Gud åpenbarte fremtiden for ham: "Torvene i byen skal være fulle av gutter og piker, som leker på torvene der" (Sak. 8:5).

Barna kan leke uten å være truet av mennesker eller dyr, åpenlyst og muntert uten frykt for ulykker, mobbing, kidnapping eller noen av de mange andre forbrytelsene som nå herjer i våre bysamfunn.

Og vers 4 sier: "Så sier Herren, hærskarenes Gud: Ennu en gang skal gamle menn og kvinner sitte på torvene i Jerusalem, hver med sin stav i hånden for sin høye alders skyld."

Krig vil ikke lenger kreve unge menns liv og styrke. Mødre kommer ikke til å dø i barselseng. Sykdom, lidelser, sult og underernæring vil ikke kreve tusenvis av menneskeliv hver dag slik de gjør nå i vårt "opplyste" 20. århundre.

I den nye verden vil det gode være det normale. Gud vil vise at hans vei er den eneste sanne vei ved å gi menneskeheten tusen år under hans styre og veiledning.

En ny verden kommer

Denne utopiske verden som Herbert W. Armstrong og bladet *Den Enkle Sannhet* har varslet om de siste 50 år, kommer like sikkert som soloppgangen i morgen. Apostelen Peter sa: "Dess fastere har vi det profetiske ord, som I gjør vel i å akte på som på et lys som skinner på et mørkt sted, inntil dagen lyser frem og morgenstjernen går opp i eders hjerter, for aldri er noe profetord fremkommet ved et menneskes vilje, men de hellige Guds menn tale drevet av Den Hellige Ånd" (2 Pet. 1:19, 21).

Ingen vet akkurat når Guds Rike vil bli grunnlagt. Men verdensbegivenhetene stormer frem mot denne uunngåelige dagen. Og den kan komme lenge før mange kunne forutsi på basis av menneskelig vurdering.

Om du vil vite mer om hva som er forutsagt om fremtiden, så skriv etter Herbert W. Armstrongs gratis bok *The Wonderful World Tomorrow — What It Will Be Like!* Du vil oppdage at snart kommer det en ny verden som langt overgår alt du noensinne håpet at verden kunne være. □

Oppdag din identitet!

Bibels profetier gir en positiv identifikasjon av både De forente stater, det britiske samveldet og Nordvest-Europa, og de avslører hvilke verdensomspennende hendelser som snart vil omslutte våre nasjoner! Denne hovednøkkelen til å forstå profetiene — våre nasjoners sanne identitet — har vært tapt til denne tid, men er nå forklart i vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*. Finn ut hva som vil skje de nærmeste årene! Du får et gratis eksemplar ved å skrive til vår adresse nærmest deg, se 2. omslagsside.

BREV TIL REDAKTØREN

AIDS

Artikkelen om AIDS er vel en av de mest skammelige artikler vi har lest på mange år. Gud skapte alle mennesker i sitt bilde. Det å være født hetero- eller homofil er som å være født med blå eller brune øyne, mottageren har intet valg, det er Guds vilje. Hvordan våger bladet deres å oppkaste seg til dommer!

Jeg er fullt klar over at dette brevet ikke vil bety noe for organisasjonen deres.

**Roger Ford
Fremantle
Vest-Australia**

• *Ditt brev betyr faktisk noe for oss. Det er årsaken til at vi trykker det her, så andre kan få vite hvor vanskelig det er å se det faktum i øynene at individer ikke er født homofile. Vi tilbyr hjelp til dem som skriver og ber om hjelp i denne forbindelse.*

Barneoppdragelse

Jeg er mor til en liten pike som har kommet i den alderen da det er nødvendig å forklare henne om religion og livet. Bladet deres hjelper meg å undervise og veilede henne om vanskelige spørsmål som små barn spør om. Selv om jeg selv ikke er religiøs, er alle deres artikler så logiske og interessante at jeg ikke har problemer med å svare på spørsmålene hennes. Deres blad har hjulpet meg gjennom noen svært vanskelige og deprimerende tider i mitt eget liv. Jeg er derfor dere alle takknemlig

for et blad av meget høy kvalitet. Jeg tror lesningen av *Den Enkle Sannhet* vil hjelpe meg og min datter til å utvikle oss til anstendige, elskelige, pålitelige mennesker.

Bibelkurset virker svært godt, siden jeg ikke forstår det i den vanlige Bibelen.

**Maxine Malkinson
Bronx, New York**

En flyktnings syn på USA

Jeg er svært glad over mitt første eksemplar av bladet deres. Jeg ble sannelig overrasket da jeg oppdaget at bladet har eksistert i 50 år!

Artikkelen som interesserte meg mest, var "Fjernsynets betydning for USAs avtagende prestisje". Jeg er en flyktning fra Vietnam, og har bare bodd her et halvt år. Jeg er helt enig med forfatteren. Ikke bare har amerikansk fjernsyn gitt folk i andre land et galt bilde av det amerikanske folk og nasjon. Filmer, aviser og bøker har gjort det samme.

På grunn av det jeg visste om dette landet gjennom amerikanske bøker, aviser og filmer, var jeg temmelig urolig før jeg kom til Statene. Jeg trodde dette var et land fylt av vold, utrygghet, umoralsk sex, hat og materialisme. Men etterat jeg kom hit, oppdaget jeg at dette ikke stemte. Stort sett er befolkningen her omtenkstom, trivelig og ansvarsfull. Jeg tør si amerikanerne følger loven i større grad enn mange andre folk gjør. Det som har gjort størst inntrykk på meg, er de amerikanske hjemmene.

Istedenfor høye gjerder og forsterkede porter, slik de har det i mange land, er det grønne haver og vakre blomster foran huset. Dette viser at vi lever i et fritt samfunn, at folk her er åpne, gjestfrie og har en god sans for det vakre.

**Ngoc Nguyen
El Toro, California**

Svimeslått av sannheten

Jeg vil gjerne gi dere min ubetingede støtte for deres arbeide med å spre evangeliet, og jeg ville gjerne kunne gjøre meget mere. For første gang i mitt liv har jeg funnet en mening med livet.

Da jeg så Herbert Armstrong på fjernsyn, ble jeg svimeslått av sannheten. Det var så forskjellige fra alt annet jeg tidligere hadde hørt. Jeg vil gjerne få takke herr Armstrong og Guds Verdensvide Menighet for at dere har gjort sannheten så klar for meg. Dere har lært meg hvordan jeg skal bruke Bibelen. Den viste meg hvordan jeg skal følge Guds lov og bli en ansvarsfull kristen.

**Richard Demeo
Thunder Bay, Ontario**

Ungdom snakker ut

Som en leser av bladet deres vil jeg gjerne dere skal vite at jeg er en pike på 13 år, og at jeg er temmelig forvirret av alt som foregår i verden rundt meg. Bladet deres hjelper meg å forstå dette bedre. Bladet viser meg også hvor ulykkelige de er som

lever i land truet av krig hver dag.

**Karina Georgiefski
Athelstan, Quebec**

Hård virkelighet

Jeg har sett bladet deres på stativer i forretninger overalt, og jeg falt i fella å tro at noe godt ikke kommer lett. Hvorfor skulle dette bladet være gratis? Den hårde virkelighet inni bladet gjør vondt, og jeg ønsket ikke å lese mere. Men da jeg hørte Dem snakke på fjernsyn, innså jeg at vi må kjenne til de sanne fakta.

Det er et flott tidsskrift. Det gjør vondt når jeg leser det, men jeg blir svært stimulert av alt sammen, og jeg ville gjerne vite mere.

**Jeanette Schick
Thunder Bay, Ontario**

Mørke stormskyer

For femten år siden leste jeg bladet deres, men jeg forstod ikke hvor relevant budskapet deres var før jeg leste august-nummeret for 1983.

I den senere tid har jeg vært svært opptatt av de mørke stormskyene som samler seg over verdens politiske arena, og ville gjerne få vite mere om Bibelens tolkning av disse hendelsene. Vær snill å skrive meg inn som student av deres bibelkorrespondansekurs. Jeg ser frem til å motta et års abonnement på *Den Enkle Sannhet*.

**G. P. Ramkaran
Scarborough, Ontario**

KILDEANVISNINGER — FOTOGRAFIER: Om intet annet er angitt, er fotografiene fra venstre mot høyre og ovenfra og ned tatt av: S. 5: Bettman Archive, Sygma, Culver Pictures, Bettman Archive, Culver Pictures, Culver Pictures, UPI, Wide World, Sygma, Wide World, Wide World, Sygma, Black Star, PT-Foto. S. 7: PT-tabeller av L. Greg Smith. S. 8 og 9, med klokken fra venstre nedenfra: Culver Pictures, Culver Pictures, Sygma, Wide World, Culver Pictures; PT-kart av Monte Wolverton. S. 10-11, 13-14: PT-diagrammer av Monte Wolverton. S. 12: Culver Pictures, PT-Foto. S. 15: PT-Foto. S. 16: Bettman Archive, Sygma. S. 17: Culver Pictures. S. 18: Wide World, Fisher — Liaison. S. 19: Culver Pictures, PT-Foto. S. 24-25: Watson — PT, Watson — PT, Werings — PT, Stone — PT, PT-kart av Monte Wolverton. S. 26-27, øverst til høyre: Killebrew — PT, alle andre Watson — PT. S. 28-29: Watson — PT, Watson — PT, PT-Foto, PT-Foto, Werings — PT. S. 30-31: Watson — PT, Faulkner — PT, PT-Foto, Watson — PT, Finch — PT. S. 32-33: PT-Foto, Watson — PT, Foto av den spanske regjering, Watson — PT, Watson — PT. S. 34-35: Alle fotografier av Watson — PT. S. 36: Halford — PT, Finch — PT, Watson — PT, Dieter Blum. S. 37: Buschmann — PT, Watson — PT, Belluche — PT. S. 39: Grant — FN, Mustard — SCS/USDA, NASA, USA's luftforsvar, PT-Foto, Sygma, Liaison, Bundesministerium für Verteidigung — Bonn, Sygma, Wide World, Wide World, Wide World, Wide World, NASA. S. 41: PT-Foto.

EKSISTERER GUD?

Skeptikerne tror det ikke. Mange forskere påstår at det ikke kan bevises. Likevel er intet spørsmål av større betydning for menneskets *egen* eksistens. Hvordan kan vi vite sikkert? Kan vi bevise Guds eksistens? Finnes det håndgripelige bevis på at Et høyeste vesen styrer universet? Vårt gratis hefte *Eksisterer Gud?* gir et velfundert svar, basert på logiske bevis. Du kan få et eksemplar ved å skrive til *Den Enkle Sannhets* adresse nærmest deg.

**Eksisterer
Gud?**